

CATEDRA

ISSN 2784 - 0158

ISSN - L 2784 - 0158

Nr. 11 iunie-august 2024

Publicație periodică de informație și cultură - ediție nouă online

Formează-te și vei putea forma!

CUPRINS

REGLEMENTAREA ACORDĂRII PRIMEI DE CARIERĂ DIDACTICĂ ȘI DE CARIERĂ PROFESIONALĂ.....	2
C.L.I.L în școala bulgară.....	3
EVALUAREA CALITAȚII CONTINUA-PREGATIRI PENTRU SCHIMBARE.....	5
METODA STARBURSTING LA ISTORIE CA MIJLOC DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE	6
AVANTAJELE ASIMILĂRII METODELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL PROIECTELOR DE MOBILITATE EUROPEANĂ.....	8
UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE PENTRU CREAREA DE CONȚINUTURI EDUCAȚIONALE.....	10
EVALUAREA ȘCOLARĂ. EVALUAREA ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI MODERN.....	12
CARAGIALE- OMUL.....	14
IMPORTANȚA JOCULUI DIDACTIC	16
CLIMATUL ORGANIZAȚIONAL ȘI SATISFAȚIA ÎN MUNCĂ ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL PREUNIVERSITAR - CERCETARE/STUDIU DE SPECIALITATE	18
ECOSISTEMUL URBAN DURABIL.....	21
TRĂSĂTURI GENERALE ȘI SPECIFIC ALE FOLCLORULUI	22
CAUZELE BULLYING-ULUI. CUM APARE AGRESIVITATEA?.....	24
COMPORTAMENTUL FRUMOS-CHEIA UNUI CLIMAT BENEFIC ÎN SOCIETATE	26
COPILUL HIPERACTIV ÎN GRĂDINIȚĂ.....	27
EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ	28
FACING DIVERSITY INCLUSIVE EDUCATION STRATEGIES FOR STUDENTS WITH FEWER OPPORTUNITIES – mobilitate Erasmus+.....	30
MOTIVAȚIA LA ELEVUL SECOLULUI AL-XXI-LEA	32
IMPORTANȚA INTEGRĂRII ASPECTELOR SPECIFICE PATRIMONIULUI VIU ÎN CURRICULUMUL PENTRU EDUCAȚIE TIMPURIE	34
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ LA PREȘCOLARI.....	36
COMUNICAREA EDUCAȚIONALĂ DE GRUP – NOI PERSPECTIVE	38
ELEMENTE DE COMUNICARE ÎN EDUCAȚIE	40
STUDIU DE SPECIALITATE - MĂSURI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A CALITĂȚII EDUCAȚIEI	42
PEDAGOGIE INOVATOARE: 5 PAȘI IMPORTANȚI	43
CURS ERASMUS+: SOLUȚII DE MANAGEMENT AL CLASEI PENTRU PROFESORI – NOI METODOLOGII, MOTIVARE EFICIENTA, COOPERARE ȘI STRATEGII DE EVALUARE	46
STUDIU DE CAZ.....	48
ÎMBUNĂTĂȚIREA COMPETENȚELOR ÎN LUCRUL CU ADULȚII DEFAVORIZAȚI PRIN MOBILITĂȚI ERASMUS+	51
DIRECȚII DE DEZVOLTARE ÎN JUDOUL MODERN	53
Abordarea CLIL – un studiu comparativ	56
ROLUL JOCURILOR CU EFECTIVE REDUSE ÎN VOLEIUL JUVENIL.....	58
CANVA.....	60

ARGEȘ

REGLEMENTAREA ACORDĂRII PRIMEI DE CARIERĂ DIDACTICĂ ȘI DE CARIERĂ PROFESIONALĂ

*Contabil Șef Meila Mihaela
Școala Gimnazială Tudor Vladimirescu - Pitești*

Personalul didactic precum și personalul didactic auxiliar reprezintă o categorie de actori educaționali, cu rol strategic în asigurarea performanței educaționale la nivelul sistemului de învățământ, iar pentru a excela într-o serie de roluri specifice procesului de învățământ, cadrele didactice trebuie să își adapteze în permanență activitatea la realitățile unei Români moderne și la nevoile educaționale specifice elevilor.

Personalul nedidactic din sistemul de învățământ de stat are de asemenea un rol important în asigurarea condițiilor necesare desfășurării procesului de învățământ de stat, iar pentru aceasta are nevoie de un sistem de motivare corespunzător pentru a susține implicarea în desfășurarea activităților specifice domeniului educațional;

Dezvoltarea profesională a personalului didactic, în special în contextul impus de necesitatea digitalizării proceselor educaționale vizează acordarea de susținere pentru carieră didactică pentru participarea la cursuri de pregătire profesională, evenimente științifice, costuri specifice pentru echipamente IT și alte echipamente didactice de tehnologia informației asimilate precum și pentru achiziția de cărți de specialitate dar și pentru acoperirea unor nevoi personale specifice;

În acest context, acordarea primelor de carieră didactică reprezintă o măsură care susține dezvoltarea profesională continuă a personalului didactic în vederea creșterii calității și echității sistemului educațional și generează performanță pe termen lung în activitatea educațională fiind un pilon important în susținerea serviciului public de educație.

Fondurile vin de la Uniunea Europeană și sunt administrate de MIPE (Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene). Aceste sume nu sunt supuse impozitării, însă vor putea face obiectul unui control în ceea ce privește utilizarea lor, acesta urmând să fie efectuat de către MIPE.

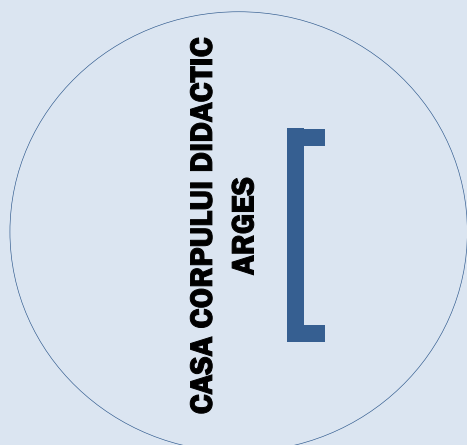
Prima pentru Carieră Didactică poate fi alocată, în special, pentru a plăti cursuri de pregătire profesională, echipamente IT și alte echipamente didactice de tehnologia informației asimilate, materiale didactice, dar și cheltuieli care acoperă nevoile personale ale cadrelor didactice. În ceea ce privește cheltuielile cu echipamente IT, se consideră cheltuieli eligibile cheltuielile precum achiziția de laptop-uri, tablete, telefoane inteligente, ceasuri inteligente și orice alte dispozitive care se pot folosi în procesul educațional.

Prima de Carieră Didactică se poate utiliza pe durata unui an de la momentul primirii

sumelor de bani și nu trebuie cheltuită toată suma pe un singur serviciu.

Acordarea acestor beneficii se realizează conform prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2023 privind unele măsuri pentru acordarea unei prime de carieră

didactică pentru personalul didactic și didactic auxiliar, precum și unei prime de carieră profesională pentru personalul nedidactic din învățământul de stat. Modul de decontare a primelor de carieră este aprobat prin Ordin Nr. 3.956 /18 octombrie 2023.

C.L.I.L în școala bulgară

Profesor Vlășceanu Cristina Maria
Profesor Grecu Aida Mihaela
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești

În intervalul 10-14 iunie 2024, un grup de 10 elevi ai Colegiului Național "Zinca Golescu", Pitești însoțiți de doamnele profesoare Grecu Aida (coordonator) și Vlășceanu Cristina, la o mobilitate de grup din cadrul proiectului **Erasmus+KA121, 2023-1-RO01-KA121-SCH-000146705**, ce a avut loc la *Colegiul Saint Kliment Ohridsky*, din Sofia, Bulgaria.

Întâlnirea cu elevii și profesorii bulgari a fost constructivă din perspectiva descoperirii unui Curriculum inedit, a unor tehnici de predare-învățare adaptate la cerințele moderne, centrate pe activități CLIL, a unor resurse educaționale variate (manuale digitale, table inteligente etc.), a cadrelor didactice care predau în limba engleză discipline precum istorie, biologie, chimie, filosofie, geografie, având la bază pregătire de specialitate, dublată de doctorat/master/ cursuri de limba engleză.

Partenerii ne-au prezentat structura sistemului de învățământ bazat pe un Curriculum variat: admiterea la liceu începând cu clasa a VII-a, studierea limbii engleze în număr de 18 ore/săptămână în clasa a VIII-a, 4 ore în clasa a IX-a, 7 ore în a XI-a, varietatea de limbi străine pe care le pot alege pentru studiu - franceză, spaniolă, rusă, germană, italiană - posibilitatea optării începând cu clasa a XI-a a unor materii din seria Matematică-Fizică, Chimie—Biologie, Bulgară-Filosofie, examenul finalizării studiilor constând în verificarea cunoștințelor la limba bulgară, o limbă străină și o altă disciplină la alegere. Alte aspecte care ne-au atras atenția este atât sistemul de notare utilizat, notele variind de la 1 la 6, pentru promovare fiind necesară obținerea notei 3, cât și faptul că pentru studierea unor discipline în limba engleză, nu se impune susținerea unui examen sau obținerea unui document justificativ al competențelor lingvistice în această limbă.

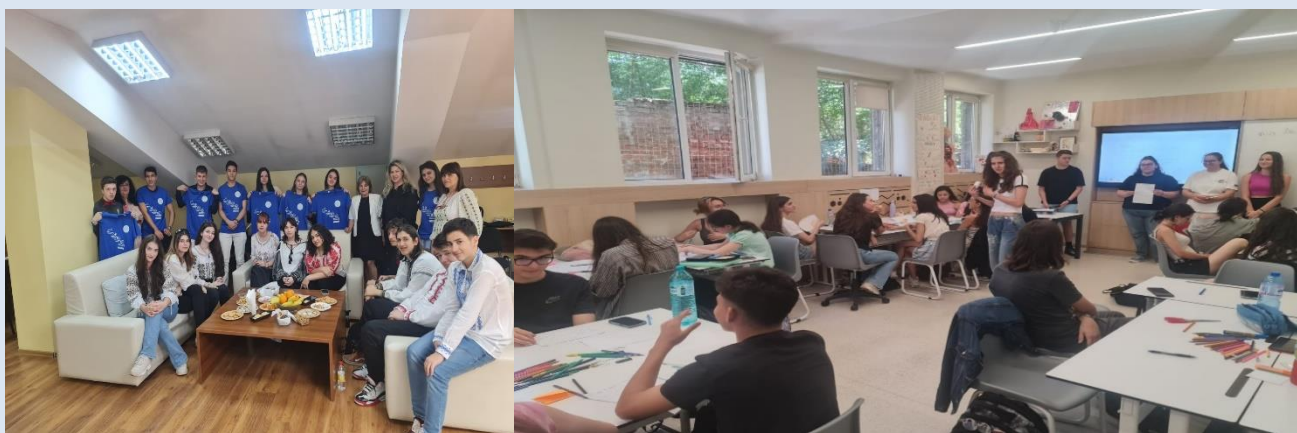
Vizita colegiului a debutat cu un tur ghidat în limba engleză al școlii, elevii bulgari oferindu-ne informații despre dotările sălilor de clasă, ale cantinei sau ale sălii de sport, atenția fiindu-ne atrasă de existența unor postere de dimensiuni impresionante, pe holuri ori în clase, ce reprezentau diferite simboluri, precum cel chimic al hormonilor fericirii, ori vestigii și relicve istorice.

În zilele următoare, am avut parte de activități interesante, dinamice, de conexiune, precum prezentarea celor două școli partenere, participarea la diverse workshopuri CLIL în limba engleză pe subiecte din istorie, biologie, geografie, chimie ori filosofie, alternate cu asistarea la câteva ore ale acestor discipline cu predare în limba engleză, prilej cu care am descoperit o varietate de metode, tehnici ori instrumente de predare, precum dezbateri, activități în echipe care presupun fie rezolvare de probleme, fie utilizarea conceptului de gândire critică și creativă. Profesorii utilizau instrumente moderne, precum manualul digital ori tabla inteligentă, prezentându-le elevilor o serie de materiale ori filmulețe bazate pe studii sau sondaje ce vizau tematica abordată, oferindu-le o perspectivă și o analiză mai amplă a informației, facilitându-le receptarea și consolidarea cunoștințelor. Un element de noutate îl reprezintă acea parte a regulamentului extras din legea învățământului bulgar, care interzice utilizarea de către elevi a telefonului mobil în cadrul orelor de curs, în acest sens fiind amenajate în incinta fiecărei săli de studiu, spații destinate depozitării acestora.

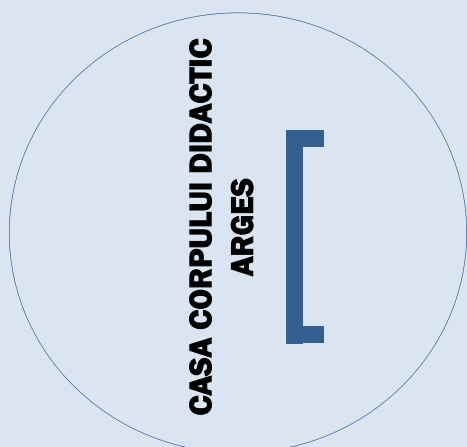
În plus, elevii noștri au fost angrenați într-o serie de workshop-uri, cum ar fi cele cu tema **”Rolul rețelelor de socializare în viața unui tânăr”** sau **”Personalități ale Americii anilor 1960”**, în care au avut posibilitatea să-și testeze și consolideze atât competențele de limbă engleză cât și cele de gândire critică și creativă, realizându-se un schimb de idei și de perspective, menite să le lărgescă orizontul. Mai mult decât atât, au evidențiat nivelul ridicat de cunoștințe și simțul analitic al elevilor bulgari și al celor români. Activitățile de acest tip au consolidat coeziunea grupului. În cele mai multe cazuri, au avut puncte de vedere comune.

Contactul cu societatea bulgară a continuat și în plan cultural, prin participarea la un nou tur ghidat, susținut de către elevi în limba engleză, de data aceasta al orașului Sofia, fiindu-ne prezentată evoluția acestuia de la vechi la modern, vizitând edificii culturale de referință precum catedrale, ori muzee sau galerii de artă, dar și centrul vechi al orașului. O pată de culoare o constituie prezența graffiti-ului pe cât mai multe cladiri, străduțe.

Concluzionând, întreaga experiență a fost benefică din multe perspective, atât profesional, prin consolidarea competențelor de gândire critică și creativă, schimb de bune practici prin intermediul activităților CLIL, cât și personal, prin sporirea capacității de lucru în echipă, de adaptabilitate la nou, de coeziune, de comunicare în limba engleză, dar și a gradului de toleranță.

Participarea grupului de elevi și a cadrelor didactice însoțitoare la mobilitatea din cadrul proiectului Erasmus+KA121,2023-1-RO01-KA121-SCH-000146705, ce a avut loc la Colegiul Saint Kliment Ohridsky, s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului raportului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

EVALUAREA CALITAȚII CONTINUA- PREGATIRI PENTRU SCHIMBARE

*Prof. Emil Necuță
Colegiul Național "Alexandru Odobescu" Pitești*

...Așa cum am promis, revin asupra temei pe care am abordat-o acum aproape un an, atunci când au intrat, practic, în vigoare, H.G. 993/2020 și H.G. 994/2020 care reglementau metodologia de evaluare a unităților din învățământul preuniversitar, respectiv standardele aplicate în învățământul preuniversitar. E adevărat că, între timp, documentele au mai suferit modificări, fără ca acestea să influențeze semnificativ documentele legislative inițiale.

Dacă ne referim la metodologiile aplicate, acestea au fost influențate de apariția pandemiei, care a dus și la modificări în H.G. 993/2020. Astfel, pentru ca procesele de autorizare și de acreditare(ce puțin!) să poată continua, a fost necesară introducerea "laturii on-line" a evaluării. Și, având în vedere că o bună perioadă evaluările s-au realizat 100% on-line au fost necesare modificări metodologice semnificative dar și simplificări necesare ale procesului de evaluare. Simplificarea procesului poate fi considerată una dintre părțile pozitive ale evaluării on-line, ca și îmbunătățirea abilităților de utilizare a mijloacelor de comunicare ale evaluatorilor, corpul evaluatorilor externi având o medie de vârstă destul de ridicată, cel puțin în regiunea Sud-Muntenia, de care județul Argeș aparține. Nu putem ignora aspectele negative ale acestui tip de evaluare: se pierde semnificativ din fidelitatea evaluării, sunt evaluate activități didactice on-line, care sunt activități în situații excepționale, sunt descriptorii care nu sunt adaptați unor astfel de situații.

Evaluarea on-line a stat, totuși la baza actualului sistem de evaluare, unul hibrid, constatându-se că sunt lucruri care pot fi păstrate din evaluarea on-line și care sunt benefice unui proces de evaluare în condiții normale. Cel mai important dintre acestea este analiza documentelor, care se poate face mult mai bine analizându-le de pe platforma <https://calitate.aracip.eu>.

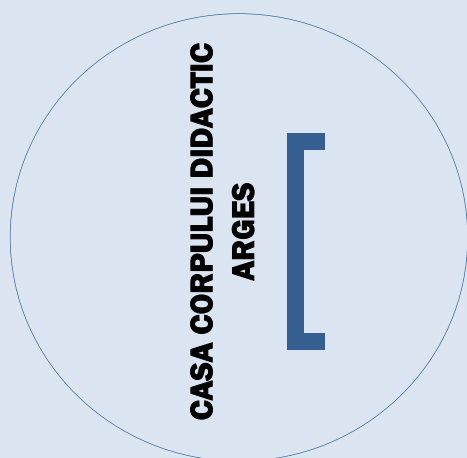
Vizitarea spațiilor unităților evaluate se va face, în continuare, prin prezența fizică a evaluatorilor. Partea cea mai consistentă a vizitelor de evaluare își mută centru de greutate spre procesul didactic și pe relațiile cu beneficiarii. Se mărește importanța interviurilor cu toți beneficiarii, mergându-se până la discuții nonformale cu aceștia, cu scopul de a obține o imagine cât mai fidelă a proceselor didactice care se derulează în unitate. De asemenea, crește numărul asistențelor la activitățile didactice și ponderea acestora

în acordarea calificativelor, cel puțin pentru domeniul B : Eficiența educațională. Totuși, e foarte dificil ca evaluatorul să-și creeze o imagine despre procesele didactice în scurta perioadă cât este prezent fizic în unitate, imagine pe care să o materializeze și în calificative. Mai mult, activitatea acesta este, mai degrabă, avatarul inspectoratelor școlare decât al ARACIP, instituții care, inițial, se dorea să nu își suprapună activitățile, una ocupându-se de evaluare, alta de îndrumare și control...Trebuie să recunosc că aceste activități au o suprafață de suprapunere semnificativă, în ciuda faptului că mi-aș fi dorit să fie altfel...

De altfel, putem identifica și aici o schimbare destul de importantă: ARACIP și inspectoratele școlare județene încep să își conjuge eforturile în acest proces de evaluare: sunt deja, în procesele de acreditare și de evaluare externă, descriptori care sunt evaluați de inspectoratele școlare județene, reprezentanții acestora sunt prezenți pe tot parcursul evaluării și oferă feed-back cu privire la derularea acestui proces. Dacă judecăm după documentele legislative aflate în dezbatere, se pare că aceste lucruri pregătesc, cumva, unificarea/comasarea instituțiilor care se ocupă de evaluare cu acelea care se ocupă cu îndrumarea și controlul.

Dealtfel, la acreditare și evaluare periodică, există un număr semnificativ de descriptori care nu vor fi evaluați decât de inspectoratele școlare. Ar trebui ca această evaluare să preceadă vizita evaluatorilor ARACIP și să pregătească completarea fișei-tip. Semnarea de Inspectorul Școlar Județean a acestei fișe ar trebui confirme faptul că elementele funcționale esențiale (infrastructură, formațiuni de studiu, încadrare, autorizații de funcționare, securitate) sunt conforme și vizita evaluatorilor este oportună. Sau, dimpotrivă, sunt lucruri care trebuie rezolvate, majoritatea acestora având un nivel de rezolvare superior unității de învățământ. Dacă lucrurile ar funcționa în acest mod ar fi o pregătire rezonabilă a aplicării Legii învățământului Preuniversitar.

Probabil că aplicarea acestei legi în domeniul calității va fi subiectul unui nou articol.

METODA STARBURSTING LA ISTORIE CA MIJLOC DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE

*Prioteasa Narcisa-Elena
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni - Argeș*

Acest articol are la bază una dintre metodele prezentate în cadrul cursului de formare ERASMUS+, KA1, FACING DIVERSITY: INCLUSIVE EDUCATION STRATEGIES FOR LEARNERS WITH FEWER OPPORTUNITIES, BARCELONA, SPAIN, desfășurat de la 04/04/2024 la 08/04/2024, în cadrul proiectului Erasmus+ 2023-1-RO01-KA121-ADU-000130406-Learner mobility in adult education.

În orice activitate la clasă capacitatea profesorului de a pune întrebări și de a-i face pe elevi să își pună întrebări sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor activității.

Metoda Starbursting este o metodă de dezvoltare a creativității, similară brainstormingului. Scopul metodei este de a obține cât mai multe întrebări și astfel cât mai multe conexiuni între concepte.

Este o modalitate de stimulare a creativității individuale și de grup și se poate folosi cu succes la orele de istorie în cadrul programului *A DOUA ȘANSA*.

Organizată în grup, starbursting facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări, așa cum brainstormingul dezvoltă construcția de idei pe idei.

STARBURSTING (EXPLOZIE STELARĂ)

a) Situația:

Formularea a cât mai multor întrebări referitoare la tema anunțată: *Primul Război Mondial*. Starburtsing începe din centrul conceptului și se împrăștie în afară, cu întrebări, asemenea exploziei stelare.

b) Scopul:

Stimularea creativității elevilor prin crearea de întrebări la întrebări și obținerea astfel, de cât mai multe conexiuni între concepte.

c) Conținut:

1. Profesorul anunță tema: *Primul Război Mondial*.
2. Colectivul se organizează în grupuri preferențiale (5-6 membri).
3. Grupurile lucrează pentru a elabora o listă cu cât mai multe întrebări și cât mai diverse.
4. Comunicarea rezultatelor muncii de grup.
5. Evidențierea celor mai interesante întrebări și aprecierea muncii în echipă. Facultativ, se poate proceda și la elaborarea de răspunsuri la unele dintre întrebări.

d) Numărul recomandat de participanți: 6-24 elevi

e) Locul de desfășurare: interior

f) Timpul necesar: 20 – 45 minute

g) Materiale: coli de hârtie flipchart, markere.

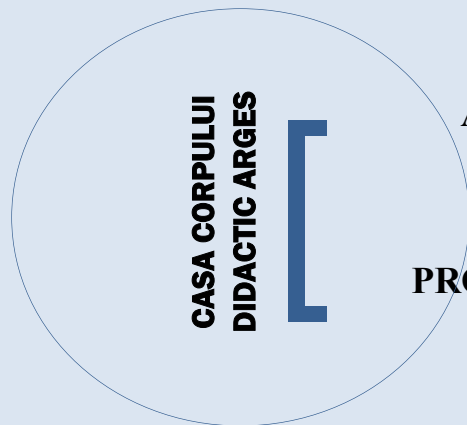
h) Evaluarea:

Profesorul îi verifică pe elevi să vadă ce au învățat prin intermediul unui test, prin întrebări sau prin elaborarea unui eseu structurat.

i) Competențe, valori și atitudini vizate:

- utilizarea vocabularului și a informației în comunicarea orală sau scrisă;
- utilizarea coordonatelor de timp și spațiu în rezolvarea unei situații problemă;
- utilizarea surselor istorice, a metodelor și tehnicilor adecvate istoriei pentru rezolvarea de probleme;

- dezvoltarea gândirii critice;
- elevii își exprimă liber opiniile;
- întărirea încrederii în sine;
- relaționarea pozitivă cu ceilalți;
- participarea activă;
- responsabilizarea;
- implicarea tuturor elevilor pentru întocmirea sarcinilor de lucru;
- încurajarea spiritului de echipă.

AVANTAJELE ASIMILĂRII METODELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL PROIECTELOR DE MOBILITATE EUROPEANĂ

*Prof. Petrescu Ioan
Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni*

În perioada 04.04 – 08 aprilie 2024, s-a derulat în Barcelona, Spania, proiectul Erasmus+ 2023-1-RO01-KA121-ADU-000130406, cu titlul „Strategii de educație incluzivă pentru elevii cu mai puține oportunități”. În cadrul acestei activități, un grup de 2 profesori de la Liceul Tehnologic Nr.1 din Mărăcineni, Argeș au beneficiat de un curs de inițiere în utilizarea metodelor și strategiilor moderne de lucru cu elevi proveniți din medii sociale defavorizate.

Activitatea propusă a urmărit crearea unei resurse RED în conformitate cu Programă școlară pentru disciplina geografie, A doua șansă, aprobată prin Ordinul ministrului, ordin 5248 _2011.

Scopul proiectului s-a axat pe dezvoltarea abilităților personale și sociale ale cadrelor didactice, în vederea promovării educației incluzive, a valorilor pozitive orientate către o societate mai incluzivă, pentru creșterea performanțelor beneficiarilor direcți ai educației, elevii

Principalele obiective ale mobilității au fost:

- Dezvoltarea unor noi competențe specifice privind incluziunea socială;
- Rezolvarea problemelor de incluziune în clasele multiculturale;
- Înțelegerea clară de către elevi a excluderii și incluziunii;
- Dezvoltarea și aplicarea în mod adecvat a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor relevante pentru educația incluzivă și contextele în care are loc;
- Mărirea șanselor șanselor de implicare pentru evitarea excluderii;
- Dezvoltarea unor noi competențe specifice privind incluziunea socială;

- Creșterea motivației și a interesul în lucrul cu elevii defavorizați;
- Învățarea unor noi instrumente de incluziune socială și metode de lucru pentru a educa eficient toți cursanții;
- Schimbul de bune practici și experiențe cu privire la diverse aspecte sau percepții ale marginalizării și incluziunii;
- Utilizarea unor noi instrumente de mediere și negociere în lupta împotriva excluderii persoanelor cu mai puține oportunități.

Competențe dobândite de către participanți:

- Rezolvarea problemelor de incluziune în clasele multiculturale;
- Dezvoltarea conștientizării culturale;
- Gestionarea problemelor de incluziune în clasele multiculturale;
- Învățarea de noi activități și tehnici de educație non-formală pentru o mai bună integrare a tuturor elevilor în clasă;
- Aplicarea unor strategii bazate pe o foarte bună imagine de ansamblu și experiență practică a instrumentelor prin muncă individuală, grupuri de lucru și muncă colectivă privind incluziunea socială;
- Lucrul cu un grup multicultural și practicarea unei limbi internaționale pe tema metodelor inovatoare de învățare cu mare impact asupra pregătirii profesionale a cursanților. Cursanții au exersat zilnic limba engleză și au făcut schimb de impresii cu reprezentanți de diferite naționalități, lucrând cu colegi, profesori, instructori;
- Noi cunoștințe în domeniul internetului și noi abilități de a lucra în cercetarea digitală;
- Abilități de lucru în echipă în evenimente față în față. Obținerea de idei pentru schimbarea dinamicii grupului în sala de clasă și în exterior. Abilități de management al clasei obținute prin îmbunătățirea comunicării;

- Îmbunătățirea cunoștințelor despre cultura, istoria și comunitatea locală;
- Promovarea cooperării europene în domeniul educației în cadrul programului Erasmus+ prin construirea de parteneriate, rețele internaționale respectând diferențele culturale.
- Dezvoltarea și aplicarea adecvată a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor relevante pentru educația incluzivă și contextele în care aceasta are loc.

Pe parcursul cursului, s-au derulat o serie de activități, precum:

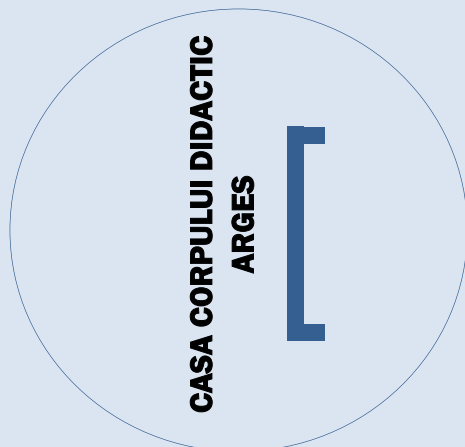
- Tehnici de educație non-formală pentru crearea unui mediu de învățare antrenant;
- Abordare multidisciplinară și transversală;
- Ateliere de experiență prin metode non-verbale, având ca scop construirea încrederii și încurajarea autoexprimării emoțiilor;
- Tehnici creative de educație non-formală pentru promovarea coeziunii de grup;
- Exerciții pentru construirea coeziunii și încrederii în grup;
- Dinamica intra și intergrup pentru drepturile omului: incluziunea grupului, excluderea și drepturile omului;
- Lucrul în echipă: etapele cheie ale lui Tuchman în dezvoltarea unei echipe; Teoria rolului echipei Belbin. Instrumente pentru lucrul cu grupuri, activități de formare a grupului;
- Dezvoltarea încrederii și a stimei de sine pentru persoanele excluse. Instrumente pentru lucrul cu grupuri, activități de formare a grupului;
- Însușirea unor noi abilități de a lucra în cercetarea digitală.

Participarea la cursul sus-menționat le-a oferit celor 2 profesori prilejul descoperirii unor mijloace și metode de lucru cu elevii proveniți din mediile defavorizate, în vederea atragerii și motivării pentru completarea studiilor și crearea pentru educabili a unor noi oportunități. Aceste

metode vor fi aplicate în cadrul orelor de geografie, în activitățile derulate cu elevii înscriși în programul „A doua șansă”, de la Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni.

Paralel cu activitatea didactică, cursul a avut și un aspect cultural bogat, care le-a oferit

participanților șansa de a se familiariza cu istoria, tradițiile și obiceiurile locale, precum și de a vizita cele mai importante obiective turistice din zonă.

UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE PENTRU CREAREA DE CONȚINUTURI EDUCAȚIONALE

*prof. Ioniță Iuliana Daniela
Liceul Tehnologic Dacia Pitești*

Inteligența Artificială se referă la simularea proceselor inteligenței umane de către mașini, în special a sistemelor informatice. AI poate îndeplini sarcini precum învățarea, rezolvarea problemelor și luarea deciziilor. Este un domeniu în evoluție rapidă, cu multe aplicații în diverse domenii.

Există o multitudine de platforme pentru crearea de conținut de tip video (Syntesia), text (Magic write by Canva), prezentări (Magic Design by Canva), imagini (Padlet, Canva), chatbots (ChatGPT), muzică (Sounddraw), audio (Audyo), story telling (Nolan AI), planuri de lecții (Lessonplans), traduceri (Canva translate), jocuri (LUDO), chestionare (Yippity) etc., cu ajutorul Inteligenței Artificiale.

În continuare voi exemplifica și voi prezenta pe scurt câteva platforme care utilizează AI pentru crearea de conținuturi educaționale.

CodeBreaker - <https://www.codebreakeredu.com/chat/>

CodeBreaker este o platformă care utilizează tehnologia AI pentru a ajuta utilizatorii să învețe și să exerseze abilitățile de codificare. Oferă provocări interactive de codare, tutoriale și resurse pentru a ajuta utilizatorii să-și îmbunătățească abilitățile de programare. Este un instrument excelent atât pentru începători, cât și pentru programatori experimentați, pentru a-și îmbunătăți abilitățile într-un mod distractiv și captivant.

CANVA - <https://www.canva.com/>

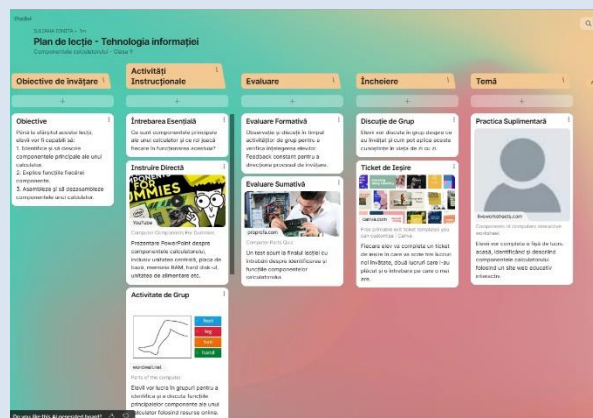
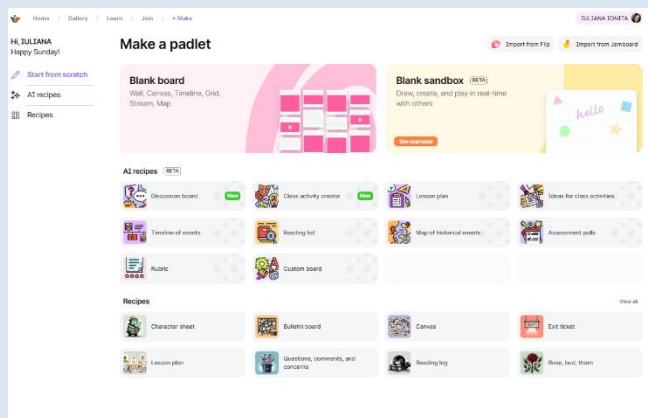
Canva este o platformă populară de design grafic care permite utilizatorilor să creeze o gamă largă de conținut vizual, cum ar fi prezentări, grafică pentru rețelele sociale, postere, fluturași, infografice și multe altele și care integrează AI. Oferă o interfață ușor de utilizat, cu funcționalitate drag-and-drop, ceea ce facilitează atât pentru începători, cât și pentru profesioniști să proiecteze grafice uimitoare fără a fi nevoie de abilități avansate de design.

PREZI - <https://prezi.com/dashboard/>

Prezi este un software de prezentare bazat pe cloud, care permite utilizatorilor să creeze prezentări dinamice și captivante din punct de vedere vizual și folosește instrumentul generativ AI. Spre deosebire de instrumentele tradiționale de prezentare bazate pe diapozitive, Prezi folosește o pânză cu zoom care le permite prezentatorilor să creeze prezentări neliniare care curg lin de la o idee la alta. Utilizatorii pot adăuga text, imagini, videoclipuri și alte elemente multimedia la prezentările lor Prezi, făcându-le mai interactive și mai captivante pentru public.

PADLET - <https://padlet.com/dashboard/>

Padlet este un instrument online care permite utilizatorilor să creeze panouri virtuale, să colaboreze, să împărtășească idei și să organizeze informațiile. Utilizatorii pot adăuga text, imagini, videoclipuri, link-uri și alt conținut la panourile lor Padlet, făcându-l o platformă versatilă pentru brainstorming, planificare de proiecte, luare de note și multe altele. Panourile Padlet pot fi personalizate cu diferite aspecte, culori și teme pentru a se potrivi preferințelor utilizatorului. Este un instrument excelent atât pentru lucrul individual, cât și pe echipe, pentru a organiza vizual și a partaja informații într-un mod creativ și interactiv. Instrumentul AI Generative permite crearea de conținuturi educaționale foarte rapid. **AI recipes** ofera posibilitatea de a crea planuri de lecții, chestionare, activități la clasă pornind de la alegerea materiei (a subiectului), clasa căreia i se adresează subiectul, topic sau obiectivele lecției, resursele lecției sau alte detalii opționale. Un exemplu de activitate creată având ca subiect Inteligența Artificială a fost generat și este exemplificat în figura de mai jos:

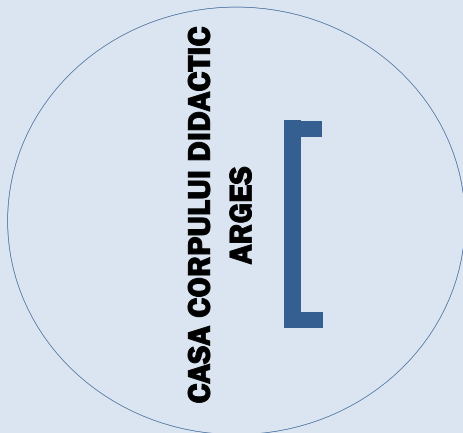

Utilizarea Inteligenței Artificiale trebuie să respecte principiile de bază: transparență, corectitudine, etică, confidențialitate și responsabilitate.

Inteligența Artificială este o provocare a timpurilor noastre, este o tehnologie care va avea impact asupra procesului de educație, este un instrument care oferă posibilitatea de a forma deprinderi de a gândi, de a rezolva probleme.

Bibliografie

<https://www.raspberrypi.org/>

EVALUAREA ȘCOLARĂ. EVALUAREA ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI MODERN

*Prof. înv. primar Costinescu Florina
Școala Gimnazială „Carol I” Curtea De Argeș
Prof. Crivac Georgeta Mihaela
Colegiul Economic Maria Teiuleanu Pitești*

Evaluarea reprezintă o componentă fundamentală a procesului de învățământ, statutul ei în cadrul acestuia fiind reconsiderat, mai ales în ultimele decenii, datorită numeroaselor cercetări, studii, lucrări elaborate pe această temă. Evaluarea școlară este percepută astăzi ca fiind organic integrată în procesul de învățământ, având rolul de reglare, optimizare, eficientizare a activităților de predare-învățare.

• Evaluarea tradițională

- expresiile cel mai frecvent folosite pentru denumirea activității de evaluare sunt: examinare, verificare, ascultare, control, chiar dacă această activitate se desfășoară într-un context cotidian și nu la finalul unui program de instruire;
- aprecierea școlară sau verificarea se constituie ca moment separat de activitatea de predare-învățare;
- acționa cu precadere periodic, realizând, de regulă, o evaluare sumativă;
- este sinonimă cu aprecierea clasică, cu notația sau corecția, cu controlul continuu al învățării școlare;
- se finalizează cu clasificarea/clasamentul elevilor (evaluare comparativă);
- nota sau calificativul sancționează învățarea de către elev;
- selectează și exclude anumite domenii ale învățării mai greu de evaluat: atitudini, comportamente, trăsături de personalitate;

- este centrată pe cunoștințe;
- notarea este un scop în sine, un mijloc de clasificare sau de certificare;
- este sinonimă cu noțiunea de control al cunoștințelor;
- evaluatorul constată, compară și judecă; este centrată deci pe elev și apreciază conformitatea cunoștințelor predate (lecția învățată) cu o scara de valori care este lăsată la aprecierea profesorului și care rămâne în mare parte implicită, nu se comunică elevilor;
- incriminează doar elevul nu și criteriile de apreciere, deși de multe ori criteriile sunt insuficient definite sau confuze.

Evaluarea modernă

- este asociată grijii față de măsurarea și aprecierea rezultatelor;
- nu este un scop în sine, un simplu control, ci se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative;
- pune accent pe problemele de valoare și pe emiterea judecății de valoare;
- acordă preponderență funcției educative a evaluării; încearcă să devină o interogație globală, preocupată de promovarea aspectului uman în general;
- acoperă atât domeniile cognitive, cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare;î
- se ocupă atât de rezultatele școlare cât și de procesele de predare și învățare pe care le implică;

- se constituie parte integrantă a procesului didactic, nu mai este privită din exteriorul acestuia;
- dezvoltă tot timpul o funcție de feed-back pentru elev;
- tinde să informeze și personalul didactic asupra punctelor tari și punctelor slabe ale eforturilor depuse, asupra eficienței activității didactice;
- își asumă un rol activ, de transformare continuă a proceselor de predare și de învățare, de intervenție formativă;
- devine un proces continuu și integrat organic procesului de instruire;
- evaluarea devine un mijloc de comunicare de informații asupra stadiului învățării, în vederea ameliorării sau reorganizării acesteia;
- evaluează elevii în raport cu o normă, cu criteriile dinainte formulate;
- aceste criterii sunt cunoscute și de evaluator și de evaluat;
- solicită o diversificare a tehnicilor de evaluare, a metodelor și creșterea gradului de adecvare a acestora la situații didactice concrete;
- vizează deschiderea evaluării spre mai multe perspective ale spațiului școlar (competențe relaționale, comunicare profesor-elev; disponibilități de integrare socială);
- centrează evaluarea pe rezultatele pozitive, fără a sancționa în permanență pe cele negative;
- elevul devine partener cu drepturi egale, într-o relație educațională care are la baza „un contract pedagogic”;
- ofera transparență și rigoare metodologică;
- caută să aprecieze și eficacitatea ansamblului de procese care trebuie să conducă la învățare.

Transformările produse la nivelul activității evaluative, în special după 1990, au fost

generate și marcate de următoarele idei (Cardinet, Laveault, apud Manolescu, 2008, 307):

- triumful cognitivismului asupra behaviorismului;
- coresponsabilizarea, în procesul evaluativ, a celui care învață, deci a elevului;
- introducerea perspectivei metacognitive în procesul evaluativ.

Cognitivismul aduce în prim planul atenției evaluatorilor concepte precum: *autoevaluare*, *metacogniție*, *autocontrol*, *autoreglare*, *percepția eficacității personale* etc.. În cadrul evaluării școlare se produce astfel o mutație radicală: de la un demers evaluativ centrat pe produs, pe rezultatele obținute efectiv de către elev, este necesar să realizăm tranziția către un act evaluativ centrat pe procesele cognitive care susțin învățarea, un act evaluativ care să permită și să stimuleze autorefecția, autocontrolul și autoreglarea. În acest context se impune diversificarea strategiilor evaluative și alternarea metodelor, tehnicilor și instrumentelor tradiționale de evaluare cu cele moderne (alternative/complementare).

„Spre deosebire de metodele tradiționale care realizează evaluarea rezultatelor școlare obținute pe un timp limitat și în legătură cu o arie mai mare sau mai mică de conținut, dar oricum definită – metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici: pe de o parte, realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/învățarea, de multe ori concomitent cu aceasta; pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare.” (Radu, 2000, 223-224).

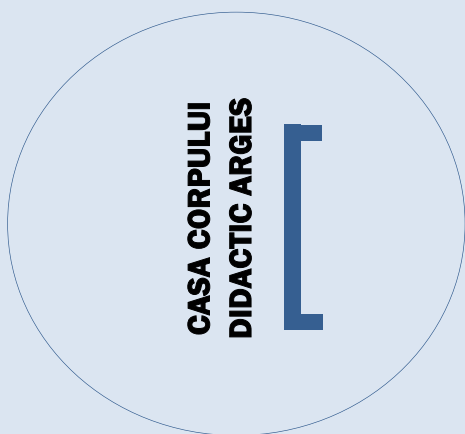
Integrarea evaluării în structura activității didactice de către concepțiile pedagogiei mo-derne determină amplificarea funcției educative a acesteia, situând-o într-o poziție cheie în procesul instructiv-educativ. Această consecință derivă dintr-o firească înțelegere a evaluării ca „știință a valorii” (Ioan Cerghit, op. cit., pag. 287). A evalua înseamnă, între altele, a emite judecăți de valoare, ceea ce presupune a te raporta la

valori sau a face trimitere la un sistem de valori.

Procesul evaluativ își relevă pe deplin funcția de feed-back atunci când educatorul și elevii se regăsesc în calitate de parteneri în cadrul procesului educațional. Aceasta presupune ca fiecare dintre parteneri să conștientizeze rolul pe care îl deține la nivelul interacțiunii didactice și să folosească reacțiile celuilalt pentru a-și optimiza propriul comportament.

Bibliografie

- Ioan Cerghit - Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006
- Neacșu, I.; Potolea, D.; Radu, I.T. – Reforma evaluării în învățământ – concepții și strategii, Ministerul Învățământului, București 1996
- Cristea, G. – Pedagogie generală, Editura Didactică și Pedagogică, București 2002

CARAGIALE- OMUL

***Prof. Drăghici Simona- Narcisa
Școala Gimnazială Liviu Rebreanu- Mioveni***

De-a lungul timpului, despre Caragiale s-a scris enorm, s-au făcut filme; activitatea gazetărească a început-o devreme, la 18 ani, la publicația „Ghimpele” a lui T. Orășanu, unde a parcurs toate etapele profesiei: corector, zețar, colaborator, redactor, proprietar.

Scriitorul a avut o relație specială cu autobiografia: i se părea inutil să dea detalii despre originea sau familia sa. Având o viață mai lungă decât a unor scriitori contemporani, a observat cum amintirea vieții lor este transformată pentru a respecta canoanele unei biografii de artist. Văzând că niciun scriitor nu poate scăpa de propria legendă, a decis să și-o construiască singur și a prezentat-o în culori mai negre decât se cuvenea.

A făcut toată viața caz de originile sale umile, afirmând că e neam de *idriot* (locuitor al insulei grecești Idria), mizând pe calamburul caraghios rezultat. În realitate, bunicul său, Ștefan Caraialis, grec originar din insula Kefalonia, fusese bucătarul domnitorului Ioan Caragea și venise la București în suita acestuia de la Constantinopol. Ștefan bucătarul făcea parte din anturajul unuia dintre cei mai bogați boieri greci ai epocii. Primul său fiu, Luca, tatăl viitorului dramaturg, s-a născut și el la Constantinopol, la curtea lui Caragea. Mama lui Caragiale se trăgea dintr-un neam de negustori greci

brașoveni; din familia extinsă făceau parte negustori putred de bogați, precum Ecaterina Momolo, dar și artiști precum pictorul academizant Constantin Lecca.

Un alt amănunt adesea menționat privește nașterea lui Caragiale în cătunul Haimanale din Prahova, amănunt care trimite spre un destin de om fără căpătâi, *de pripas*, așa cum va pretinde uneori, compătîmîndu-se, dramaturgul. În realitate, Ion Luca se naște la 30 ianuarie 1852 în casa secretarului averilor bogatei mănăstiri Mărgineni, casă care se afla în cătunul din apropierea mănăstirii. Tatăl său era delegat cu administrarea unui *imperiu imobiliar* care cuprindea numeroase moșii în județele Prahova, Teleorman, Ialomița, Buzău și Brăila. Funcționar cinstit, Luca va deveni avocat, apoi judecător la Ploiești, meserii care nu se mai potrivesc deloc capului unei familii *de pripas*.

Nu am decât patru clase primare pe care pot să le justific, afirma Caragiale la maturitate, când ajunsese un scriitor consacrat. De fapt, scriitorul studiasse în școala primară și gimnazială la Ploiești, urmând și un an de liceu la București. S-a înscris pentru doi ani la cursurile Conservatorului dramatic de pe lângă Teatrul Național din București, profesor fiindu-i unchiul său, renumitul actor și dramaturg Costache Caragiale. În această perioadă îl întâlnește pe Eminescu, o întâlnire marcantă pentru istoria literaturii și pentru destinul său, prin apropierea ulterioară de societatea *Junimea*. Epoca aceasta, prelungită până pe la 1872, când Caragiale era sufleur, copist și actor în roluri mărunte, contribuie în mod decisiv la reușita lui ca dramaturg, peste câțiva ani, ulterior fiind și un excelent regizor.

Legenda instabilității lui sentimentale are urme de adevăr, devenind celebră, din cauza notorietății protagoniștilor: povestea seducerii Veronicăi Micle, într-un moment în care relațiile ei cu Eminescu se răciseră. După căsătoria din 1889 cu Alexandrina Burelly, scriitorul devine familist convins, foarte afectuos, un tată cu principii morale, preocupat de educația copiilor săi.

De la 20 de ani a fost redactor de gazetă, scriind proză satirică și divertisment cultural de bună calitate. A fost gazetar aproape toată viața, colaborând la *Timpul*, între 1878 și 1881, într-o echipă care-i mai cuprindea pe Eminescu și pe Slavici.

Comedia *O noapte furtunoasă*, jucată în 1879 pe scenă, este atacată de gazetele liberale și scoasă de pe afiș de un director neînțelegător, Ion Ghica, dar este publicată cu mândrie de revista *Convorbiri literare*, care va da pentru Caragiale una dintre cele mai frumoase bătălii literare ale sale.

Văzând în el un mare talent, Maiorescu îl numește în 1888 director la Teatrul Național și îi pregătește succesul capodoperei *O scrisoare pierdută*, care este citită înaintea premierii de către autor în diferite cercuri, ultima oară chiar la Curtea regală. Carol I și Elisabeta vor participa la premieră, iar triumful va fi zdrobitor și unanim.

Caragiale a scris schițe numeroase despre bucureșteni toropiți de căldură care sorb din halbele de bere la mese, în aer liber, făcând politică. Dar nu a oferit doar proză despre aceștia, ci s-a lansat, în ultimul deceniu al secolului al XIX-lea, în meseria de berar. Colaborările la gazete rămân numeroase: *Moftul român* (revistă scoasă de el însuși în 1893 și 1901), *Vatra*, *Gazeta poporului*, etc. În 1901 apare volumul *Momente*; în mai multe schițe din volum, autorul se inserează ca personaj, *nenea Iancu*, el însuși un bucureștean însetat, ca toți ceilalți, aflat în căutarea unui amic. Caragiale se mută cu familia la Berlin (1904). Prin 1907 se reapucă să scrie literatură, trecând la basme parodice, istorii apocrife și narațiuni sapiențiale de inspirație orientală. Scrie capodopere-

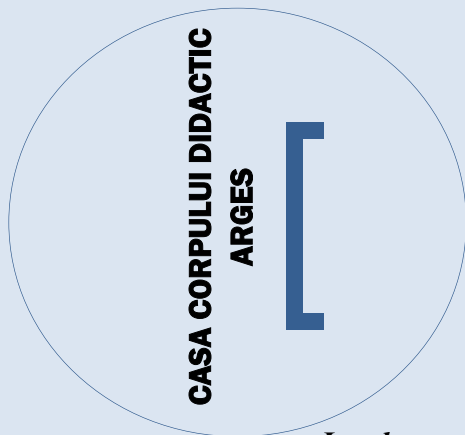
le *Pastramă trufanda*, *Calul dracului* și *Kir Ianulea*, prin care redeschide dosarul lumii sale de personaje, adunate în volumul *Schițe nouă*, din 1910. În 1912, la împlinirea a 60 de ani, refuză să fie sărbătorit. Chiar și în lipsă, companiile teatrale, societățile de scriitori și revistele literare îl sărbătoresc

la unison: Caragiale este acum cel mai mare scriitor român în viață, un clasic a cărui absență de la sărbătorire îi marchează și mai puternic autoritatea.

Moare subit la 9/22 iunie. Rămășițele pământești îi sunt aduse în țară și înhumate în cimitirul Șerban Vodă la 22 noiembrie 1912.

Bibliografie:

1. <https://www.revistaromaniamare.ro/il-caragiale-asa-cum-nul-stiam-ly>
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_Luca_Caragiale

IMPORTANȚA JOCULUI DIDACTIC

*Prof. înv. Primar Costinescu Florina
Școala Gimnazială „Carol I” Curtea De Argeș*

Motto:

*„Jocul este cel mai elevat tip de cercetare.” (Albert Einstein)
„Jocul este un impuls irezistibil, prin care copilul își modelează propria-i statuie.”
(Jean Chateau)*

Jocul este o activitate umană conștientă, are caracter universal, permanent și polivalent. Importanța jocului în viața omului se reflectă în polisemia cuvântului: joc de societate, joc de cuvinte, joc de șah, jocuri olimpice, joc de cărți, joc de scenă, a juca un rol mare, a fi în joc, a face jocul cuiva, jocul de-a școala, etc. Sensurile cuvântului joc sunt determinate de factorul social și de evoluția motivației. Funcțiile jocului se schimbă, în raport cu etapele de vârstă. Pentru copii, jocul este activitatea fundamentală, pentru adult, jocul reprezintă un înlocuitor al activității serioase.

Ideea corelării jocului cu instrucția, intrată de mult în tradiția educării copiilor, este reactivată și redimensionată funcțional de didactica actuală.

Exista chiar tendința de a-i acorda primatul în dezvoltarea intelectuală a preșcolarilor și școlarii, plecându-se de la convingerea că orice cunoștință poate fi mai ușor și mai bine asimilată atunci când se încadrează într-o formă ludică. Elementul de joc este încorporat pentru a se asigura captarea interesului copiilor, participarea vie și mobilizarea resurselor lor psihice în rezolvarea problemelor implicate. Jocul favorizează angajarea afectiv-atiudinală a copilului, întrecerea cu sine, dorința de autodepășire, care devin acute în contextul întrecerii cu ceilalți, atunci când jocul este colectiv. Termenul „didactic” asociat celui de joc, indică latura instructivă, care devine, în mod necondiționat, parte integrantă și se concretizează, la nivelul fiecărui joc didactic, printr-un anumit volum de cunoștințe, de acțiuni obiectuale și mintale pe care le solicită.

Jocul didactic este un mijloc de accelerare a trecerii de la joc la învățare, deoarece îmbină ludicul cu asimilarea de cunoștințe, formarea unor capacități de cunoaștere. Jocul didactic este propus, organizat și condus de educatoare/învățătoare în scopul realizării unor sarcini didactice precise. Există o mare varietate de jocuri didactice, inspirate din jocurile spontane ale copiilor, dar urmărind obiective intelectuale, motrice, de socializare, de repetare a unor cunoștințe însușite sau de exersare a unor deprinderi. Jocurile didactice au o importanță deosebită ce contribuie la dezvoltarea atenției, memoriei, imaginației, la exersarea unor automatisme și mișcări, acțiuni simple, prin imitarea unor activități reale:

- jocurile senzoriale vizează văzul, auzul, simțul tactil, mirosul sau simțul orientării: „Deschide urechea bine”, „Ghicește unde am ascuns”, „Sus jos”, etc.;
- jocurile de analiză perceptivă vizuală (puzzle, loto-uri etc.) contribuie la creșterea sensibilității analizatorului și perceperea selectivă a unor forme, culori, dimensiuni, grosimi: „Refacem imaginea”, „Așază corect”, „Describe corect obiectul”;
- jocurile logice propun copiilor compararea sau clasificarea pieselor după anumite criterii date, apoi descrierea lor și motivarea alegeri: „Spune cum este”, „Ordonează după formă și mărime” etc.;
- jocurile gramaticale și cele ce vizează utilizarea unor forme corecte de exprimare, despărțirea în silabe, identificarea sunetelor cu care încep sau se termină cuvintele: „Eu spun una, tu spui multe”, „Ce se aude prima dată”, „Desparte în silabe”, „Formăm propoziții simple” etc.;
- jocurile muzicale urmăresc reproducerea unor melodii, ritmuri, recunoașterea unor instrumente după sunet: „Recunoaște melodia”, „Cântă ca și mine”, „Ce instrumente cunoaștem”, „Ne facem singuri instrumente” etc.;
- jocurile de construcție după model vizează execuția corectă, după un plan, desen „Construiește după model”, „Construim blocuri noi” etc.

Bibliografie:

Revista „Educația Plus”, Editura UAV Arad, 2006

Ionescu, Miron, Radu, Ioan (2005), Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca

Jocul didactic trebuie să trezească interesul copiilor, să-i angajeze plenar, să-i distreze. Jocul didactic trebuie considerat și apreciat ca o bază a conceperii activităților instructiv-educative atât în învățământul preșcolar cât și în învățământul primar. Jocul este mijlocul de instruire și de educare a copiilor, procedeul metodic de realizare optimă a sarcinilor concrete ale procesului de învățământ și este și o formă de organizare a activității de cunoaștere și dezvoltare a capacităților psihofizice a copiilor din grădiniță dar și în ciclul primar, pe toate planurile. Jocul didactic îmbină într-un mod armonios sarcinile specifice jocului cu sarcinile și funcțiile învățării. Este considerat ca cel mai eficient mijloc de instruire și educare, de formare și consolidare a anumitor cunoștințe, priceperi și deprinderi.

Jocul didactic utilizat în contextul activităților școlare are o particularitate esențială: el trebuie să îmbine armonios elementul instructiv și exercițiul cu elementul distractiv. Învățând prin joc copilul trebuie să se distreze în același timp. Îmbinarea elementului distractiv cu cel instructiv duce la apariția unor stări emotive complexe care stimulează și intensifică procesele de dezvoltare psihică.

Jocul didactic reprezintă un mijloc de facilitare a trecerii de la activitatea de joc la cea de învățare. Copilul învață prin joc, elementul distractiv fiind îmbinat cu cel formativ ducând astfel la apariția unor trăiri emoționale complexe stimulative pentru copil. Jocul didactic rămâne joc numai dacă el conține elemente de surpriză, așteptare, întrecere, care trezesc dorința copilului de a învăța jucându-se. Este organizat de cadrul didactic și presupune existența unor obiective, conținuturi, sarcini, reguli și elemente de joc. Atractivitatea și eficiența lui depinde de îmbinarea sarcinii cu jocul simbolic, cu reguli stimulative și incitante, cu elemente de joc artificiale.

Jocurile didactice exercită o influență multilaterală asupra dezvoltării copilului. Contribuie la dezvoltarea lui intelectuală: la formarea și dezvoltarea percepțiilor, a reprezentărilor, la educarea spiritului de observație, a imaginației creatoare, a dezvoltării gândirii și a limbajului. Totodată ele contribuie la educarea unor trăsături morale ale personalității copilului, la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a perseverenței, a spiritului de independență, a sociabilității. Valoarea educativă a jocurilor didactice constă și-n faptul că au aport deosebit în dezvoltarea relațiilor interpersonale, educă simțul de răspundere și ajută la consolidarea grupului.

În concluzie, jocul didactic are valențe formative pronunțate. El deschide copiilor perspective însemnate de învățare prin mobilizarea eforturilor proprii în căutarea și descoperirea unor rezolvări de situații. Jocurile didactice desfășurate într-un climat educațional cu largi deschideri la nou pot prefigura metode de stimulare a creativității.

Prin jocul didactic activitatea didactică se pliază pe trebuințele copilului.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

CLIMATUL ORGANIZAȚIONAL ȘI SATISFAȚIA ÎN MUNCĂ ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL PREUNIVERSITAR - CERCETARE/STUDIU DE SPECIALITATE

*Psiholog școlar principal Anca Cristina Măcăneață
C.J.R.A.E. Argeș/Liceul Tehnologic „Dacia” Pitești*

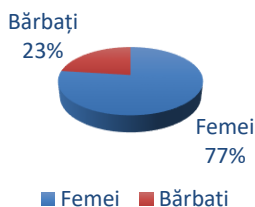
Calitatea vieții sau „life satisfaction” depinde în mare măsură de satisfacția în muncă, cu atât mai mult într-o perioadă de tranziție economică, în care timpul acordat sarcinilor de serviciu vine să surclaseze timpul acordat nevoilor personale.

Tema de față își propune să evidențieze amănunte referitoare la studiul relației dintre nivelul satisfacției profesionale și relații interpersonale, comunicarea interpersonală, motivația, stilurile de conducere în două organizații.

Organizațiile alese pentru studiu au fost 2 licee cu profile diferite: teoretic și tehnologic.

În cercetare au fost incluse 100 persoane, cadre didactice (23 de bărbați și 77 de femei), cu vârsta cuprinsă între 32 și 58 ani (media de vârstă 45 ani).

Eșantionul cercetării

Au fost aplicate două chestionare (Chestionarul privind Climatul Organizațional și Chestionarul privind Satisfacția în Muncă), variabilele vizate fiind satisfacția în muncă, motivația, relațiile, comunicarea și conducerea, factori ai climatului organizațional.

Scopul, obiectivele și ipotezele cercetării

Scopul acestei cercetări este de a evidenția legătura dintre climatul organizațional și satisfacția în muncă atât în mediul educațional

teoretic, cât și tehnologic.

Această cercetare și-a propus ca **obiectiv** evidențierea relației dintre caracteristici ale climatului organizațional și gradul de satisfacție în muncă în cadrul a două organizații – licee cu profiluri educaționale diferite: teoretic și tehnologic.

Prin lucrarea de față ne-am propunem să evidențiem în ce măsură diferite aspecte ale climatului organizațional se asociază cu diferite aspecte ale satisfacției în muncă, în cadrul a două medii de muncă diferite, din două organizații.

În urma documentării și prelucrării statistice a datelor, am formulat următoarele ipoteze specifice:

Ipoteze specifice:

1. Cu cât crește nivelul de calitate al relațiilor dintre angajați, cu atât crește și nivelul de satisfacție generală în muncă.
2. Cu cât este mai crescut nivelul de motivare al angajaților, cu atât nivelul satisfacției generale în muncă crește și el.
3. Cu cât stilul de conducere al organizației este mai eficient, cu atât crește și nivelul de satisfacție generală în muncă al angajaților.

În prelucrarea datelor s-a folosit programul SPSS (versiunea 2.0), s-au utilizat datele descriptive și de frecvență.

Variabile:

- *Climatul organizațional* reprezintă nivelul de absorbție atât a factorilor interni, cât și a celor externi, fie ei obiectivi sau subiectivi, care au o importanță deosebită pentru grupul din cadrul organizației și care determină o dispoziție psihică stabilă și generală la nivelul tuturor membrilor.
- *Motivația* este un amalgam de forțe și energii atât interioare cât și externe care declanșează și orientează comportamentul spre împlinirea unui scop.
- *Conducerea* reprezintă pricepera de organizare și administrare a elementelor organizaționale.
- *Relațiile* se referă la comunicarea și colaborarea pe linie profesională, climat nonconflictual.
- *Satisfacția în muncă* este atitudinea afectivă pozitivă ca urmare a percepției asupra muncii sau a climatului organizațional.

Analiza și interpretarea datelor

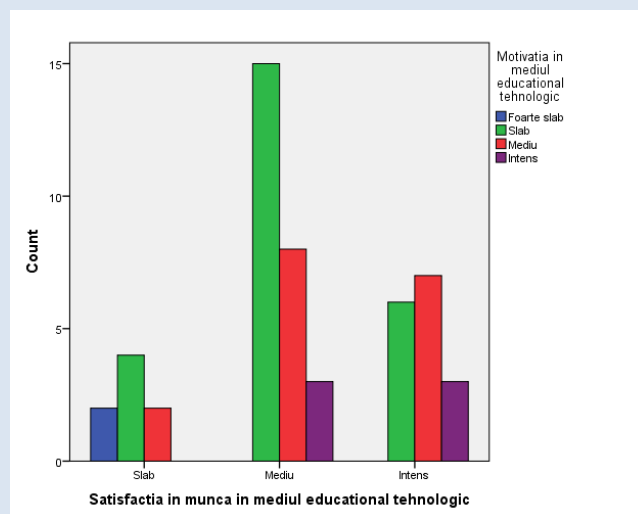
Prelucrarea și interpretarea datelor obținute pentru mediul educațional tehnologic

Pentru verificarea ipotezei specifice *cu cât crește nivelul de calitate al relațiilor dintre angajați, cu atât crește și nivelul de satisfacție generală în muncă*, am folosit programul SPSS pentru corelațiile celor două variabile (relațiile și satisfacția generală în muncă) în mediul educațional tehnologic.

Se observă o slabă corelație între calitatea relațiilor dintre angajați (aspectele vizate fiind comunicarea și colaborarea profesională, climatul nonconflictual) și satisfacția generală în muncă, coeficientul Pearson fiind -0,13, iar Sig. 0,931. Pragul de semnificație nu se regăsește în parametrii căutați de noi. Practic, variabilele nu se influențează, confirmându-se în acest caz ipoteza nulă.

Rezultatele corelațiilor dintre cele două variabile (nivelul de motivare al angajaților și satisfacția generală în muncă) pentru verificarea ipotezei specifice: *cu cât este mai crescut nivelul de motivare al angajaților, cu atât nivelul satisfacției generale în muncă crește și el*, în mediul educațional tehnologic:

„Motivația” este corelată la nivel 0,342 cu scorul obținut de subiecți pentru variabila „satisfacția în muncă”, $p < 0,01$, ceea ce indică o corelație pozitivă, moderată între cele două variabile: climatul motivațional existent în mediul educațional tehnologic și satisfacția generală în muncă.

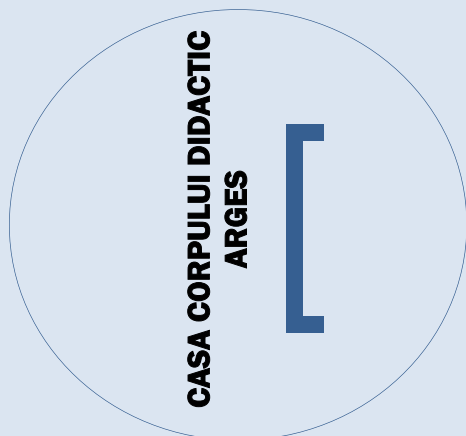
Cum cele două variabile se influențează reciproc, putem concluziona faptul că, în cadrul mediului educațional tehnologic, cu cât gradul de satisfacție generală asupra muncii este mai mare, cu atât motivația stimulativă a cadrelor didactice crește. Cu alte cuvinte, există o mare probabilitate ca angajații să-și interiorizeze scopurile și obiectivele instituției, dezvoltându-se în acest fel motivația intrinsecă, cu consecințe pozitive atât asupra planului personal, cât și instituțional.

Analiza datelor a confirmat ipoteza potrivit căreia există o corelație pozitivă moderată între nivelul de motivare al angajaților și nivelul global al satisfacției în muncă în mediul educațional tehnologic.

În urma prelucrării statistice a corelației dintre variabilele „percepția asupra eficienței stilului de conducere” și „satisfacția generală în muncă” în mediul educațional tehnologic, pentru verificarea ipotezei specifice: *cu cât stilul de conducere al organizației este perceput mai eficient, cu atât crește și nivelul de satisfacție generală în muncă al angajaților*, se observă o slabă corelație între percepția asupra eficienței stilului de conducere (aspectele vizate fiind sprijinirea performanței individuale și colective, asigurarea condițiilor pentru eficiență) și satisfacția generală în muncă, coeficientul Pearson fiind 0,237, iar Sig. 0,098. Practic, variabilele nu se influențează, confirmându-se în acest caz ipoteza nulă.

Bibliografie

1. Avram, E., Cooper C., (2008), *Psihologie organizațional-managerială, tendințe actuale*, Ed. Polirom, Iași
2. Bogáthy, Z., (2004), *Manual de psihologia muncii și organizațională*, Ed. Polirom, Iași
3. Bogáthy, Z., (2007), *Manual de tehnici și metode în psihologia muncii și organizațională*, Ed. Polirom, Iași
4. Chirica, S., (1996), *Psihologie organizațională. Metode de diagnoza și intervenție*, Casa de editura și consultanță Studiul Organizării, București
5. Cristea, D., (1984), *Structurile psihosociale ale grupului și eficiența acțiunii*, Ed. Academiei, București
6. Druță, F., (1999), *Motivația economică*, Ed. Economică, București
7. Fodor, I., D. (2009), *Inteligența emoțională și stilurile de conducere*, Ed. Lumen, Iași
8. Lieury, A. (1990), *Manual de psihologie generală*, Ed. Antet, București
9. Maneș, S. (2008), 83 de jocuri psihologice pentru animarea grupurilor, Ed. Polirom, Iași
10. Mucchielli, A., (2003), *Comunicarea în instituții și organizații*, Ed. Polirom, Iași
11. Pânișoară, I.O., (2004), *Comunicarea eficientă. Metode de interacțiune educațională*, Ed. Polirom, Iași
12. Rotaru, A., Prodan, A., (1998), *Managementul resurselor umane*, Ed. Sedcom Libris, Iași
13. Saal, E., Knight, P., (1988), *Industrial/Organizational Psychology, Science and Practice*, California Brooks/Cole Publishing
14. Spânoiu, G., (1971), *Relațiile umane în grupele de muncă industrială*, Ed. Academiei R.S.R., București
15. Stan, E., (2004), *Contribuția climatului organizațional în optimizarea eficacității managementului organizațiilor sportive*, revista Știința sportului, București
16. Șofilca, D., (2008), *Motivarea subordonaților pentru îndeplinirea misiunii*, rev. RFT, nr. 3/, București
17. Ticu, C., (2004), *Evaluarea psihologică a personalului*, Ed. Polirom, Iași
18. Zamfir, C., (1980), *Dezvoltarea umană a întreprinderii*, Ed. Academiei, București
19. Zamfir, C., Vlăsceanu, L., (1998), *Dicționar de sociologie*, Ed. Babei, București
20. Zamfir, C., (1984), *Indicatori și surse de calitate a vieții*, Ed. Politica, București
21. Zamfir, C., (1984), *Indicatori și surse de variație a calității vieții*, Ed. Academiei RSR, București
22. Zlate, M., (2007), *Psihologie Organizațională și Managementul Resurselor Umane*, vol I, Ed. Polirom, Iași
23. Zlate, M., (2007), *Psihologie Organizațională și Managementul Resurselor Umane*, vol II, Ed. Polirom, Iași
24. University of Rotterdam, www.psych.uiuc.edu, accesat la 25.06.2017.

ECOSISTEMUL URBAN DURABIL

Prof. Ioniță Iuliana
Liceul Tehnologic Dacia Pitești

Scopul studiului de cercetare este realizarea unei analize privind măsurarea gradului de conștientizare a necesității colectării și reciclării deșeurilor la nivelul organizației și a comunității locale, contribuind astfel la reducerea impactului negativ al deșeurilor asupra mediului înconjurător, adaptarea la schimbările climatice.

Astfel am realizat un chestionar on line pe platforma Google a liceului intitulat: ”Chestionar pentru identificarea gradului de conștientizare a importanței protejării mediului și a practicilor privind ecosistemul urban durabil” având link-ul: <https://forms.gle/7ak4uSP6PXjmCmQt9>.

Am transmis link-ul chestionarului unui eșantion de 211 de persoane format din profesori, elevi, părinți din liceul nostru.

Analiza rezultatelor obținute în urma sondajului realizat

O întrebare a chestionarului a fost: *Aveți cunoștințe despre ecosistemele urbane și importanța lor pentru sănătatea și bunăstarea noastră? Răspunsurile au fost: 45,5% Da; 39,5% Parțial; 15% Nu.* Concluzia este că doar 39,5% din numărul de persoane intervievate de noi au cunoștințe despre ecosistemele durabile.

Agencia Europeană de Mediu: Ecosistemele urbane durabile sunt definite ca fiind sisteme urbane care funcționează pe principii ale dezvoltării durabile asigurând astfel calitatea vieții prin reducerea impactului negativ asupra mediului și prin promovarea unei bunăstări economice și sociale. Un concept similar este „**ecologia urbană**” sau ”**orașul ecologic**” care reprezintă un oraș în echilibru cu Natura.

În concluzie, un ecosistem urban durabil este un oraș dezvoltat, care utilizează resurse de energie regenerabile, care oferă cetățenilor săi toate condițiile necesare pentru un trai de calitate, fără a afecta negativ mediul și resursele naturale pe termen lung.

O altă întrebare a chestionarului a fost: *Considerați că schimbările climatice reprezintă o amenințare pentru comunitatea noastră?* Rezultatul sondajului: 52% au răspuns Da, foarte mult; 36,5% au răspuns Da, într-o oarecare măsură; 11,5% au răspuns Nu sunt sigur/sigură. Aceste valori ne arată faptul că în general cetățenii sunt conștienți de faptul că schimbările climatice reprezintă o amenințare pentru comunitatea noastră și doar 11,5% nu sunt siguri.

Schimbările climatice reprezintă modificările pe termen lung ale temperaturilor. Astfel de schimbări pot fi naturale, din cauza modificărilor activității soarelui sau a unor erupții vulcanice mari, dar și activitățile umane sunt principalul motor al schimbărilor climatice, în primul rând datorită arderii combustibililor fosili precum cărbunele, petrolul și gazul, care prin ardere creează un efect de seră și astfel temperaturile cresc foarte mult.

Defrișarea terenului și tăierea pădurilor pot elibera, de asemenea, dioxid de carbon. Astfel, industria, transporturile, clădirile și agricultura sunt printre principalele sectoare care produc gaze cu efect de seră. Continuarea emisiilor de gaze cu efect de seră va conduce la creșterea încălzirii globale cu 1,5°C pe termen scurt, precizează rapoartele internaționale, cu impact negativ asupra calității și sănătății umane. Schimbările climatice ne pot afecta sănătatea, siguranța și capacitatea de muncă. Creșterea nivelului mării a determinat comunități întregi să se relocalizeze, iar secetele prelungite au produs foamete. În viitor, numărul persoanelor strămutate din cauza evenimentelor meteorologice este așteptat să crească

Utilizarea surselor regenerabile, cum ar fi cele solare sau eoliene, utilizarea cărbunelui, petrolului și gazului la o scară cât mai mică sunt soluții pentru evitarea efectelor catastrofale ale schimbărilor climatice și diminuarea emisiilor de gaze.

Conform statisticilor Uniunii Europene, 70% din populația europeană trăiește în orașe, 1 din 5 persoane locuiesc în zone cu niveluri de zgomot dăunătoare și anual sunt 300 000 de decese premature cauzate de poluare. Statisticile la nivel global sunt alarmante. Astfel în fiecare an, la nivel global sunt produse 380 de milioane de tone de plastic, dar doar 9% este reciclat, iar 91% din deșeurile de plastic sunt arse.

Concluzii

Promovarea unui ecosistem urban durabil, creșterea gradului de conștientizare a comunității cu privire la problemele de mediu reprezintă provocări pentru noi, viitori cetățeni responsabili civic. Orașele bine organizate reprezintă drumul către dezvoltarea durabilă.

Date experimentale

<https://docs.google.com/forms/d/1C1olr9pjaA73qF40MJJwkMUVExTv3XwvRiXEeQVbOO/edit?ts=6628eb05#responses>

Bibliografie

<https://www.un.org/en/climatechange/what-is-climate-change>

<https://chat.openai.com/>

https://environment.ec.europa.eu/topics/urban-environment_en?prefLang=ro

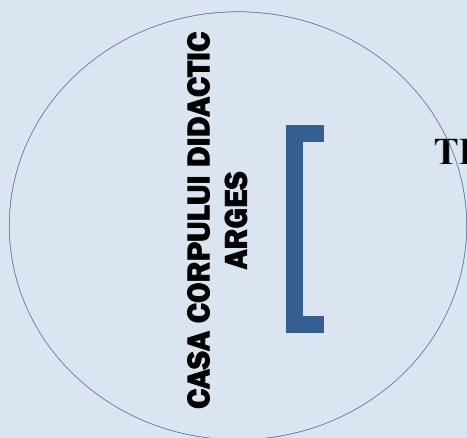
<https://www.sciencedirect.com/topics/earth-and-planetary-sciences/urban-ecology>

<https://www.un.org/en/chronicle/>

https://www.ipcc.ch/report/ar6/syr/downloads/press/IPCC_AR6_SYR_SlideDeck.pdf

<https://www.un.org/en/climatechange/what-is-climate-change>

https://environment.ec.europa.eu/topics/urban-environment_en?prefLang=ro

TRĂSĂTURI GENERALE ȘI SPECIFIC ALE FOLCLORULUI

*Prof. Elena Marilena Chircioagă
Liceul Tehnologic Nr.1, Mărăcineni*

Termenul de „folklore” (înțelepciunea sau știința poporului) este foarte des folosit în Anglia, Franța, Italia, România, țările scandinave și slave. Nu toate țările au preluat acest termen. Spre exemplu germanii utilizează un cuvânt etimologic „Volkskunde”, pe când grecii

folosesc termenul de „Laografie”.

La noi, la români se folosește termenul de „Folklore”, prin care înțelegem că se vorbește despre obiceiurile, credințele și apucăturile poporului român, despre bucuria și dragostea românului pentru folclor. Cuvântul este adoptat de Bogdan Petriceicu Hașdeu în prefața la „Etimologicum Magnum Romaniae” din 15 mai 1885.

Folclorul românesc (deci și cel din vatra musceleană) are o indiscutabilă unitate în ceea ce privește structurile esențiale, iar datorită specificității fiecărei zone este caracterizat printr-o neasemuită varietate. Din punct de vedere al creației corale, simfonice, vocal-simfonice și de operă, folclorul muzical românesc a fost adaptat

cerințelor fiecărei creații culte, dar nu putem să nu precizăm și prelucrările ce au fost practicate de ansamblurile profesioniste de muzică populară. Unul dintre cei mai importanți factori de socializare dar și de educație morală, folclorul în temporaneitate se pare că este prezent mai mult ca element de culoare locală (melodiile populare arhaice, cântece de joc și colindele), dar și ca element de divertisment (latura hedonistă).

Cercetările etnomuzicale au evoluat, iar prin aprofundarea acestora, cercetătorii au ajuns să colecționeze documente din majoritatea zonelor în special cele mai fertile zone etnomuzicale, unde de fapt sunt delimitate etapele care au fost parcurse din folclorul românesc. Atâta timp cât interpretul cunoaște trăsăturile tradiției orale, acesta trebuie să își aleagă piesele, încadrându-le în specificul fiecărei zone în parte. Doar în acest fel, interpretul poate să pătrundă în

legăturile dintre limbajul muzical și cel verbal, putând reda fiecare melodie cu expresivitate și încărcătură emoțională. În cazul în care interpretul alege o melodie de doină sau de baladă care face parte dintr-o anumită colecție, atunci el este nevoit să se integreze în mentalitatea oralității, să preia elemente specifice zonei din care el trebuie să interpreteze. Astfel că, interpretul trebuie să pună un deosebit accent pe culoarea timbrală, pe tehnica de a cânta și atmosfera pe care trebuie să o creeze. Cunoștințele în ceea ce privește morfologia materialului folcloric, aspecte melodice, ritmice dar și relația vers-muzică sunt absolut necesare interpretului. El trebuie să fie conștient de misiunea pe care o are, de a se apropia cât mai mult de esența folclorului, de a stabili o legătura foarte stransă între limbajul verbal și cel muzical.

De-a lungul timpului au apărut mai multe teorii asupra originii, naturii faptelor și fenomenelor de folclor. „Producțiile culese din folclor” este traducerea corectă a cuvântului „folklore”, scrierea corectă din ortografia originală. Etimologia sa vine de la cuvintele **folk= popor și lore=știință(știința oamenilor)**. De la cuvântul folclor derivă cuvântul folcloric despre care se spune că aparține folclorului.

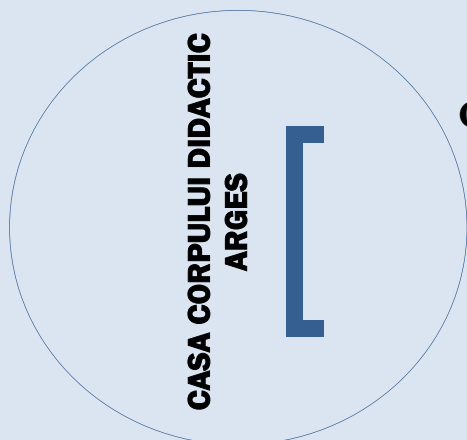
Folcloristul este cel care studiază folclorul. **Folcloristica** este știința care studiază folclorul. De fapt cuvântul folclor este obiceiul studiului cât și disciplina care îl studiază. Încet, încet acest termen a fost înlocuit de cele aflate în uz. (antichități populare, tradiții populare, volkskunde). Folcloristica este o disciplină nouă unde este prezentată viața unui popor, credințele, obiceiurile și superstițiile pe care le are acesta. „Voiam să cunosc pe român așa cum este dânsul în toate ale lui, așa cum l-a păsmuit o dezvoltare treptată de optzeci de veacuri, așa cum s-a strecurat el prin mii și mii de înrâuriri entice, topice și culturale”.

Folclorul a fost prezentat ca o creație spirituală ce s-a putut transmite prin intermediul dansului, muzicii și literaturii, toate transmise pe cale orală ce au fost înrudite prin sincretismul lor. Creația materială face parte din etnografie.

Bibliografie

Pop- Miculi, Otilia. „Folclorul Muzical și Etnomuzicologie”, Editura Fundației România de Măine, București 2007, vol I.

Oprea, Gheorghe. „Folclorul muzical românesc”, Editura Muzicală București, anul 2002, pag.11

CAUZELE BULLYING-ULUI. CUM APARE AGRESIVITATEA?

*Prof. Crivac Georgeta Mihaela
CEMT Pitești*

Una dintre cele mai reprezentative teorii ale învățării sociale, ce se concentrează în special asupra achiziționării comportamentului agresiv, aparține lui Albert Bandura, 1977. El consideră că în dezvoltarea diferitelor forme de comportament, inclusiv cel agresiv, intervin o serie de mecanisme, precum imitația și modelarea.

Trăsături de personalitate, cum ar fi, agresivitatea și dependența pot fi învățate privind la alții și văzând ce fel de recompense și pedepse primesc aceștia pentru acțiunile lor. Bandura pleacă de la premisa că indivizii nu se nasc cu repertorii performante ale comportamentului agresiv, ci trebuie să le învețe. Unele dintre formele elementare ale agresivității pot fi perfectate cu minimală ghidare însă cele mai multe activități agresive necesită deprinderi care solicită o învățare excesivă.

În cadrul schemei generale privind învățarea socială a comportamentului agresiv, regăsim:

1. Originile agresivității;
2. Instigatorii agresivității;
3. Regulatorii agresivității.

În prima categorie fac parte: învățarea observațională, performanța întărită și determinanți structurali.

Învățarea observațională se bazează în principal pe observarea comportamentului altora, precum și a consecințelor acestor comportamente pentru ei. Învățarea observațională este guvernată de 4 subprocese interdependente: procesele atenției; reprezentările simbolice; procesele reproducerii motorii; integrarea actelor constituente în alte noi pattern-uri de răspuns. În societatea modernă stilurile agresive comportamentale pot fi adoptate din trei surse principale:

- *agresiunea modelată de membrii familiei* (copiii tratați agresiv de către părinții lor vor folosi aceleași comportamente în raport cu alții);
- *subcultura în care trăiește individul* (incidența cea mai mare a agresivității este regăsită în comunitățile în care abundă modelele de conduită agresivă);
- *modelele simbolice abundente oferite de mass-media.*

Din a doua categorie (instigatorii agresivității) fac parte:

- instigatorii modelatori: Teoria învățării distinge 4 procese prin care influențele modelatorii pot activa comportamentul agresiv:
 - procesul instigațional, facilitativ;
 - procesul dezinhibitoriu;
 - procesul stimulării emoționale;
 - procesul de întărire a efectelor stimulării.

Altfel spus, influențele modelatorii exercitate din partea conduitelor agresive observate, depinzând de forma și conținutul lor, pot acționa ca profesori, ca solicitanți, ca dezinhibitori, ca întăritori ai stimulului și ca stimulatori emoționali;

- tratamentul aversiv care cuprinde: -agresarea fizică; -amenințări verbale și insulte; - schimbări aversive în condițiile de viață; - contracararea comportamentului orientat spre scop;

- persuadare stimulativă (atracția din partea beneficiilor așteptate, care este mai mare decât teama față de tratamentul dureros);
- instigatorii instrucționali (în timpul procesului socializării, indivizii sunt formați să se supună altora. Recompensând acordul și pedepsind insubordonarea, directivele formulate în forma comenzilor autoritare provoacă agresiunea supusului);
- controlul simbolic bizar (este cazul unor psihotici, care acționează în virtutea unor influențe bizare – comenzi, sfaturi halucinatorii, convingeri privind responsabilitatea lor eroică etc.).

Din a treia categorie fac parte regulatorii agresiunii sau mecanismele de menținere.

Comportamentul în general, precum și cel agresiv, este extensiv reglat de către consecințele sale. Există 3 feluri de rezultate, care interacționează în cadrul unor modalități ce slăbesc sau întăresc efectele lor asupra comportamentului:

- *întărirea externă*; probabilitatea acțiunilor particulare este crescută datorită beneficiilor anticipate și redusă datorită pedepsei anticipate. Agresiunea este puternic influențată de către consecințele ei. Din categoria factorilor întăritori pozitivi externi fac parte :

- a) recompense tangibile, cum ar fi cele materiale;
- b) recompense pe linia statutului social;
- c) reducerea tratamentului aversiv;

d) manifestările prejudiciale. Suferințele victimei sunt întăritori ai comportamentului agresiv.

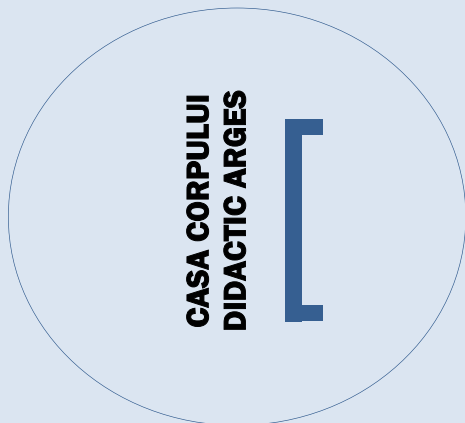
- *întărirea indirectă*, care are în primul rând o funcție informativă, vizează consecințele observării comportamentului altor persoane în diferite ocazii și circumstanțe (dacă este recompensat, ignorat sau pedepsit). Consecințele comportamentului agresiv al altora oferă informații privind tipurile de acțiune care probabil vor fi recompensate sau sancționate și situațiile în care este potrivit a le desfășura. Un număr de factori care intervin în procesul comparării sociale pot altera efectele obișnuite ale consecințelor observate. Modelele și observatorii adesea diferă, de aceea un comportament aprobat de unii poate fi dezaprobat de alții; -*autoritatea sau modul în care subiectul se raportează la consecințele propriilor sale acțiuni*. Astfel, o variantă poate fi autorecompensarea (mândria, întărirea eu-lui, bucuria achiziționării unor lucruri, etc

Expunerea la violență a unei persoane poate duce mai departe, precum „efectul fluturelui”, la alte fenomene de bullying, atât din partea agresorului, cât și din partea celui agresat. De multe ori, agresorul adoptă violența ca ultimă posibilitate de defulare și exprimare, fiind la rândul său abuzat ori neglijat. Cauzele cele mai des întâlnite care determină astfel de comportamente ale agresorului pot fi lipsa de empatie, egocentrismul, orgoliul, superficialitatea relațiilor umane, și, mai ales, expunerea și preluarea unor modele de comportament similare.

Bullying-ul nu este o etapă normală a dezvoltării copiilor și adolescenților, ci este considerat un fenomen care apare înaintea unor comportamente agresive cu consecințe și mai grave. De asemenea, bullying-ul poate contribui la crearea și menținerea unui mediu de teamă și intimidare în școală. După aproximativ un deceniu de cercetare, observăm că fenomenul în discuție poate afecta foarte serios funcționarea psihosocială, învățarea și sănătatea celor care îi devin victime

Bibliografie:

1. Albu, E., (2002), Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenți, Aramis, București.
 2. Aniței, M., Psihologie experimentală, Polirom, Iași, 2007.
- Argyle, M., (1998), Competențele sociale, în: S., Moscovici, Psihologia socială a relațiilor cu celălalt, Polirom, Iași

COMPORTAMENTUL FRUMOS-CHEIA UNUI CLIMAT BENEFIC ÎN SOCIETATE

*Profesoară de informatică Oprea Claudia-Elena,
Clubul Copiilor Mioveni*

Este foarte frumos și benefic atunci când copiii se comportă frumos unii cu alții, atunci când oamenii se comportă frumos unii cu alții. Acest lucru se poate asigura prin educație încă din primii ani de viață. Copiii trebuie să învețe din timp că nu este frumos și benefic să consume substanțe interzise și nici să cadă pradă celor care vând sau folosesc aceste substanțe.

Copiii trebuie să asculte de părinți și educatori. Numai astfel, prin învățarea unor reguli importante, au șanse de a avea un comportament frumos.

Trăim într-o societate în care vedem multe comportamente agresive: la televizor, la știri, chiar în societate unii oameni caută mijloace de a-i intimida pe alții, la unele locuri de muncă ș.a. Aceste comportamente sunt foarte dăunătoare. Este foarte

importantă atât prevenția, cât și intervenția directă în aceste cazuri.

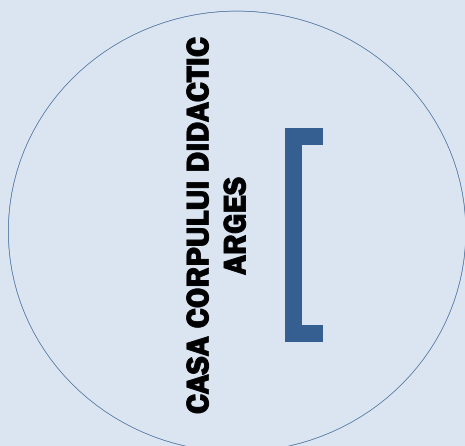
Poliția Română în colaborare cu Biserica, școala și alte instituții importante ca biblioteci, muzee și altele să facă multe campanii de conștientizare a publicului larg atât în rândul copiilor, cât și în rândul adulților. Educația nu trebuie niciodată să se oprească nici în timp de pace, nici în timp de război, nici în timp de crize umanitare, însă trebuie să existe o strânsă colaborare între multe instituții importante în acest sens.

Ar trebui ca locul de cinste în societate să fie dat persoanelor care merită cu adevărat prețuire și respect, să li se ceară sfatul în multe împrejurări importante. Sunt oameni foarte bine pregătiți în țara noastră care pot să ajute în acest sens.

Copiii și oamenii de diferite vârste ar trebui să fie încurajați să citească din Biblia Ortodoxă periodic. Aceasta îi va ajuta foarte mult în viață, rugăciunile de asemenea. Familia, școala și Biserica, dar și societatea în general trebuie să dea dovadă de mare responsabilitate în gestionarea unor situații dificile din societate.

„Îndreaptă pomul cât este tânăr”, zice un citat important din credința ortodoxă. Și ar trebui ca mulți copii, tineri și oameni mari pot fie exemple bune pentru semenii lor, fiind de acțiune, credincioși, dând dovadă de bunătate și înțelegere față de ceilalți. Aceste trăsături frumoase de caracter ar trebui să fie date ca pildă celorlalți.

De ce atâta suferință în societatea actuală? De ce? Pentru că nu este gestionată bine situația în societate. Copiii și tinerii și oamenii în general trebuie să învețe să își asume roluri importante în societate și responsabilități, în care să învețe să îi ajute pe ceilalți, să facă mult bine semenilor, familiei din care fac parte și societății în general.

COPILUL HIPERACTIV ÎN GRĂDINIȚĂ

*Prof. înv. antepreșcolar: Matei Maria – Roxana
Creșu Pitești*

Pentru a obține succese în instruirea copiilor cu ADHD, cadrul didactic folosește o strategie formată din trei obiective. Acesta începe prin recunoașterea necesităților acestor copii. De exemplu, educatoarea stabilește cum, când și de ce nu este atent copilul. Acesta alege astfel diferite practici pedagogice și le asociază cu instruirea școlară, intervenții comportamentale și cu modalități de integrare a copilului la mediul școlar și al grupeii, astfel putând să vină în întâmpinarea nevoilor copilului. Educatoarea, în cele din urmă, asociază aceste practici într-un program educațional individualizat, pe care îl include cu activitățile educaționale ale celorlalți copii din grupă. Așadar, cele trei obiective ale strategiei școlare pentru copiii cu ADHD sunt următoarele:

1. Evaluarea nevoilor personale și a punctelor tari ale copilului. Pentru realizarea acestui obiectiv, cadrul didactic poate lucra cu o echipă multidisciplinară și cu părinții respectivului copil. Astfel, se poate ține cont atât de nevoile școlare, cât și de cele comportamentale, utilizând atât diagnosticul formal și informal, cât și constatările de la grupă. Constatările, cum ar fi modul de învățare, care poate fi folosit pentru a-l mobiliza pe copil să-și utilizeze abilitățile de care dispune.

2. Alegerea metodelor corespunzătoare pentru instruirea școlară. Stabilirea acestor metode care ar putea veni în primirea necesităților școlare și comportamentale. Alegerea metodelor care sunt în acord cu vârsta sa, care să corespundă cu nevoile lui și să-i câștige atenția.

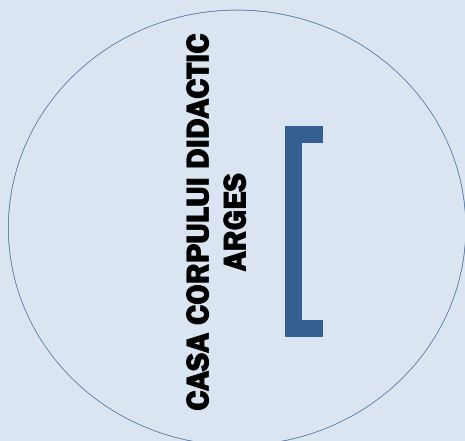
3. Combinarea metodelor de instruire școlară cu programul educațional personalizat al copilului.

Poate fi elaborat un program educațional, împreună cu psihologul școlar și cu părintele copilului, care să se evidențieze viitoarele obiective, cu sprijinul de care copilul are nevoie pentru a atinge aceste obiective.

Așadar, un copil cu deficit de atenție și hiperactivitate apare ca „un copil problemă” în sala de grupă, prin continua sa mișcare, dificultatea de a sta liniștit, tulburare și impulsivitate. Toate aceste trăsături, la care se adaugă slaba capacitate de susținere a atenției în timpul activităților, îl expune direct problemelor disciplinare, rezultatelor slabe, eșecului și chiar abandonului școlar.

De asemenea, în timpul activităților, copilul cu ADHD, este indicat să lucreze în echipe. Astfel, pe o perioadă îndelungată, lucrul în echipă s-a dovedit benefic, în care copilul a dat cele mai bune rezultate. Copilul cu deficit de atenție și hiperactivitate va fi așezat de către educatoare departe de sursele de distragere a atenției, sarcinile de lucru fiind clare și precise, bine definite, astfel evitându-se pe cât posibil formularea unor sarcini de lucru variate și de lungă durată.

Copilul cu sindromul deficitului de atenție și hiperactivitate necesită strategii particulare de progres academic, prin care să înlăture plictiseala, care însoțește în mare parte procesul didactic clasic. Transformarea predării și învățării într-un parcurs imaginativ, prin care se desfășoară modurile de înțelegere caracteristice vârstei, este adesea o soluție suficientă pentru rezolvarea problemelor cu care ne confruntăm în aceste situații.

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ

*Prof. Drăguț Florentina
Școala Gimnazială Nr. 1 Micești*

În societatea contemporană, problema traiului „împreună” este abordată din ce în ce mai mult. Aparținem unor grupuri etnice diferite, culturi religioase și lingvistice diferite, iar conviețuirea în această diversitate este o necesitate. Aceste aspecte ale realității sociale sunt abordate de educația interculturală.

„Educația interculturală este o abordare a procesului de predare-învățare bazată pe valori și credințe democratice care încearcă să promoveze pluralismul cultural în contextul unor societăți diverse ale unei lumi independente” (L. Ciolan, 2000, p.21). Astfel, acest termen desemnează o serie de practici și principii ce vizează întreg mediul educațional, „orientat spre formarea **prin** și **pentru** diversitate culturală, cu efect direct în cunoașterea și valorizarea pozitivă a diferențelor culturale, promovarea echității în educație și egalizarea șanselor”(Nedelcu, A., 2004, p. 23). În consecință, integrarea socială a grupurilor minoritare

se face într-un mod „pașnic”, acestea păstrându-și propria identitate și contribuind astfel la îmbogățirea vieții comunității prin aducerea unor elemente noi, prin schimbul și dialogul cu membrii celorlalte grupuri.

În România, una dintre cele mai vechi și mai numeroase entități etnice o constituie rromii. Comparativ cu alte grupuri etnice din România, rromii sunt cei mai afectați de sărăcie, șomaj și abandon școlar. Chiar dacă nu există statistici oficiale, rromii, comparativ cu alte grupuri etnice din România comit cele mai multe infracțiuni și în special furturi. Rromii au un risc triplu de a deveni săraci. Marea vulnerabilitate a grupului rromilor este cauzată de un complex de factori precum: nivelul scăzut de pregătire școlară și vocațională, poziția precară pe piața muncii, numărul mare de copii din familii, discriminarea lor de către grupul majoritar . Fiind săraci, nu-și pot finaliza pregătirea școlară și profesională, au probleme în a-și găsi un loc de muncă și prin urmare se implică în economia informală, emigrează în Occident sau comit infracțiuni (Chipea, F., Ștefănescu, F., 2004, p.352).

Perspectivile teoretice sociologice ne ajută să înțelegem din unghiuri diferite situația educației copiilor rromi. Plafonarea aspirațiilor școlare ale familiilor de rromi aflate în situația de dezavantaj economic, poziția de grup social marginal, exclus, pe care o ocupă rromii în societatea românească, gruparea elevilor rromi în clase omogene și procesele de clasificare și etichetare la care sunt supuși sunt perspective diferite și complementare care explică eșecul lor școlar.

În domeniul școlarizării , s-au încercat mai multe variante, care au vizat fie structura școlii, fie metodele de predare (Liegeois, J.P., 1995, p. 211), nu întotdeauna însă eficiente. Astfel, înființarea de școli speciale pentru rromi sau coexistența claselor specializate , în cadrul unei școli cu clase diverse, nu s-au dovedit a fi variantele cele mai bune, ele fiind considerate o formă de constrângere deoarece "Proximitatea fizică pe care ele o permit nu este în mod necesar, prin ea însăși, un sinonim pentru contactele socio-culturale. Din contră, se poate spune că în aceste cazuri proximitatea fizică însăși generează izolarea, sau, uneori, demonstrează stigmatizarea copiilor rromi, a claselor lor, a profesorilor lor" (Liegeois, J.P., 1994, p. 214). Prin

urmare, școlarizarea în clase ordinare sau școli ordinare este varianta considerată cea mai potrivită de către factorii de decizie în politica educațională, fiind totodată și dorința copiilor de romi.

În cazul educației copiilor rromi, ME a avut mai multe inițiative: introducerea inspectorilor pentru rromi la nivelul fiecărui ISJ, asigurarea predării limbii romani, deschiderea unei școli unde se face integral predarea în limba romani, locuri speciale pentru copiii rromi în liceele cu profil vocațional, programe și proiecte, cursuri de perfecționare, etc.

Una dintre aceste inițiative – Proiecte Naționale de Cooperare în Parteneriat în Domeniul Incluziunii Copiilor Romi în Școală Finanțate prin Granturile SEE – Mecanismul Financiar 2014-2021 *Adaptarea prin Dezvoltarea Abilităților Timpurii* - a fost implementată și în școala noastră, Școala Gimnazială Nr.1 Micești din județul Argeș. În sprijinul integrării copiilor rromi, dar și a demontării stereotipurilor și prejudecăților cu privire la aceștia, cadrele didactice au participat la

sesiuni de formare în vederea construirii de curriculum adaptat necesităților din școală.

Scopul uneia dintre activități ”Grupuri colorate” a fost acela de a le oferi copiilor ocazia de a experimenta în mod direct discriminarea. Participanții au fost împărțiți în trei grupuri. Fiecărui grup i-a fost desemnată o culoare, în baza căreia au fost tratați într-un fel sau altul: un grup a beneficiat de tratament preferențial, al doilea grup a fost tratat la fel, ca de obicei, iar al treilea grup a fost izolat și dezavantajat. Astfel, primul grup a primit 5 minute suplimentare de pauză, al doilea a luat o pauză normală, iar al treilea grup a fost obligat să rămână în clasă în timpul pauzei, fără ca membrii săi să se joace sau să vorbească și primind sarcina de a face curățenie în sala de clasă. După terminarea jocului, le-am explicat participanților care a fost rolul acestuia și i-am ajutat să iasă din rol într-o manieră pozitivă, oferindu-le 10 minute suplimentare la următoarea pauză). În analiza activității am purtat discuții cu privire la următoarele aspecte: ”A fost corect ca un grup să beneficieze de tratament preferențial?”, ”Cum s-au simțit atunci când au primit mai multe sau mai puține beneficii decât prietenii lor?”, ”Au fost în situații asemănătoare?”, ”Care sunt categoriile de persoane care au parte de un tratament dezavantajos?” etc.

Prin activități interactive, de genul celor prezentate mai sus, am încercat nu doar să demontăm stereotipurile și prejudecățile cu privire la elevii rromi, ci să prevenim anumite forme de discriminare în școli, adică ”orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV” (Legea nr. 324 din 14 iulie 2006).

În concluzie, educația interculturală devine necesitatea unei opțiuni pragmatice, atât pentru „minoritari”, care vizează pregătirea viitorilor cetățeni bine integrați socio-cultural prin bune alegeri în viața personală, cât și pentru „majoritari”, care se pregătesc pentru integrarea noilor veniți în contexte multiculturale.

Departea de a fi o simplă tolerare față de minorități, cu tradițiile și folclorul exotic, educația interculturală inițiază instrumentele personale ale inserției socio-culturale opționale a nou-veniților în țara de adopție, sub domnia principiilor etice ale justiției dătătoare de șanse și ale garantării drepturilor pentru toți.

Bibliografie

1. Chișea, F., Ștefănescu, F., 2004 *Combaterea sărăciei și promovarea incluziunii sociale. Studiu de caz în județul Bihor*. Ed. Universității din Oradea
2. Legea nr. 324 din 14 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

 CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

FACING DIVERSITY INCLUSIVE EDUCATION STRATEGIES FOR STUDENTS WITH FEWER OPPORTUNITIES – mobilitate Erasmus+

prof. Maria Enache
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni

Cursul la care am participat la sfârșitul lunii noiembrie și începutul lunii decembrie, în Helsinki, Finlanda, cu titlul „FACING DIVERSITY INCLUSIVE EDUCATION STRATEGIES FOR STUDENTS WITH FEWER OPPORTUNITIES” a avut o durată de 5 zile și a debutat cu activități de cunoaștere a participanților și prezentarea așteptărilor participanților de la acest curs. La programul de formare, au participat atât cursanți din România, cât și din diferite orașe ale Greciei. Obiectivele cursului au făcut referire la:

- problemele de incluziune în clasele multiculturale,
- înțelegerea clară a excluderii și incluziunii,
- aplicarea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor relevante pentru educația incluzivă și contextele în care are loc,
- dezvoltarea unor noi competențe specifice privind incluziunea socială,
- creșterea motivației și interesului în lucrul cu elevii defavorizați,
- cunoașterea unor noi activități și tehnici de educație non-formală, privind incluziunea socială, pentru o mai bună integrare a tuturor în colectiv,
- utilizarea de noi instrumente de mediere și negociere în lupta împotriva excluderii persoanelor cu mai puține oportunități,
- schimbul de bune practici și experiențe cu privire la diverse aspecte și percepții ale marginalizării și incluziunii.

În prima zi de curs, doamna formator a prezentat regulile participării la activități și a deschis programul cu menționarea principalelor calități ale unui profesor care lucrează cu adulți cu oportunități scăzute. Totodată, ne-a invitat să participăm la un joc de rol ce avea ca scop evidențierea sentimentului de respingere pe care îl pot încerca unii cursanți și modalitățile de înțelegere și remediere a unor astfel de situații. Pe parcursul celorlalte patru zile, cursul a cuprins atât prezentări teoretice cu referire la stereotipuri, prejudecăți, toleranță, medierea conflictelor, stiluri de comunicare, asertivitatea, gestionarea furiei etc, cât și activități interactive, de echipă sau jocuri de rol.

Pe durata participării la curs am vizitat Helsinki Central Library Oodi, unde s-a și derulat cursul. M-a impresionat acest concept de bibliotecă în care copii (de la grădiniță la liceu), tineri și adulți își petreceau timpul citind reviste, uitându-se benzi desenate, ascultând sau compunând muzică, participând la ateliere practice de croitorie etc.

De asemenea, am vizitat și un centru educațional e formare a adulților KVS – The Finnish Lifelong Learning Foundation, în care ne-au fost prezentate activitățile și proiectele pe care le derulează, precum și contribuția membrilor la eforturile europene de a dezvolta o societate a cunoașterii care să poată face față provocărilor timpului nostru.

O altă zi a fost despre valoarea educației incluzive. Cunoașterea adultului cu care interacționezi, echilibrul dintre înțelegere, respect, încredere, prietenie și exigență, activitățile diferențiate și diversificate, care pot face diferența între educația incluzivă sau o posibilă ratare pe plan uman.

Pe parcursul cursului au mai fost abordate stilurile de tratare a conflictelor și medierea, dar și modalități de instruire diferențiată care cresc implicarea cursanților.

Activitățile desfășurate în cadrul cursului la care am participat în mobilitatea Erasmus s-au bazat atât pe învățarea formală, informală, dar și non-formală. Formatorul a încercat să stimuleze participarea activă, proactivitatea și împărtășirea problemelor și ideilor tuturor participanților la curs. În acest fel, am reușit să construim împreună un mediu divers și stimulant pentru învățare, studiu, reflectare și lucru. Astfel, am participat la jocuri de rol, am exersat diverse metode interactive (precum modelul ARCS, „Copacul ideilor” sau „Metoda Frisco”), care mă vor sprijini să plasez cursantul într-o situație de învățare individualizată, în funcție de potențialul și interesele lui.

La finalul cursului ne-au fost înmânate documentele de mobilitate, Diploma de participare, Documentul de mobilitate Europass și Learning agreement.

Ca urmare a participării mele la mobilitate, am învățat în primul rând câteva metode nonformale, care mă vor ajuta în activitatea pe care o desfășor la școală, în lucrul cu elevii de la Programul A doua șansă.

În ceea ce privește debutul cursului, doamna formator ne-a prezentat valorile pe care profesorii trebuie să se bazeze atunci când au în clasă un mediu divers, intercultural. În acest fel, ne-a oferit posibilitatea să reflectăm asupra comportamentului nostru profesional, asupra abilității de a selecta cele mai relevante situații de învățare, cele mai corespunzătoare metode pentru a facilita procesul de învățare al cursanților noștri.

A doua zi au fost abordate stereotipurile și utilizarea strategiilor în vederea creșterii gradului de conștientizare cu privire la incluziunea socială. Asertivitatea te poate ajuta să controlezi stresul și furia și să îți îmbunătățești abilitățile de a face față situațiilor neplăcute. Asertivitatea ne poate sprijini și pe noi ca profesori formatori, care lucrăm cu tineri din Programul A doua șansă, mulți dintre aceștia de etnie romă, de diferite categorii sociale, pentru a putea face față stresului, dar prin noi îi putem ajuta și pe ei privind renunțarea la dependențe și creșterea calității vieții.

Din cea de-a treia zi de curs am reținut câteva metode nonformale la care am participat pe echipe, precum Copacul ideilor unde am organizat grafic tot ce știam despre o școală incluzivă și am finalizat prin completarea cu ideile echipei mele foile de flipchart ale altor echipe, care în mod similar au adăugat idei pe flipchart-ul echipei mele. De asemenea, am participat la o sarcină de lucru utilizând metoda Frisco, despre care pot spune că este similară binei cunoscute metode Pălăriile gânditoare, având același rol de a stimula creativitatea cursanților. Tema a făcut referire la avantajele și dezavantajele învățării outdoor; eu am avut rolul Exuberantului, propunând idei originale, inedite, inspirate chiar din activitățile școlii finlandeze, despre care m-am informat înainte de mobilitate.

A patra zi a fost despre abordarea conflictului, mediere, stiluri de tratare a conflictelor. Printre tehnicile de mediere pe care le-am abordat, mi s-a părut interesant de reținut procesul prin care un grup de elevi special pregătiți ascultă problemele celorlalți elevi și îi ajută pe cei implicați în conflict să găsească

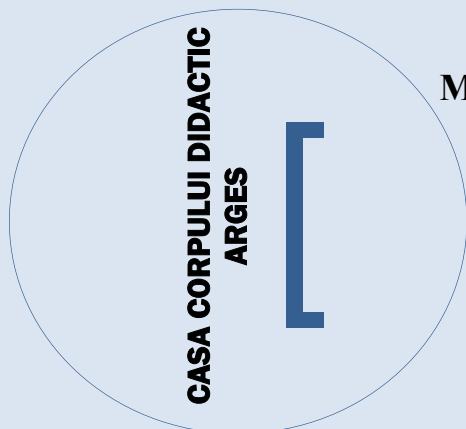
singuri o soluție a problemă, fără ca demnitatea cuiva să fie lezată. Chiar atunci când tehnicile de rezolvare a conflictelor nu produc rezultatul ideal, ele conduc cel puțin la o îmbunătățire a situației și astfel amplificarea conflictului nu mai este posibilă.

În cea de a cincea zi a fost prezentat modelul ARCS, un model de instruire dezvoltat de John Keller care se concentrează pe motivație. Acest model este deosebit de important pentru e-learning, deoarece motivarea cursanților într-un curs online este mai dificilă decât în cursuri față în față, iar noua metodologie privind Programul A doua șansă oferă posibilitatea instruirii acestor cursanți și online, într-o proporție de 25%. Am reținut că există patru componente ale modelului ARCS și se referă la Atenție, Relevanță, Încredere și Satisfacție:

1. Atenție, cu referire la interesul cursanților - este esențial să atragem și să menținem interesele cursanților și atenția acestora.
2. Relevanță: arată utilitatea conținutului, astfel încât cursanții să poată să reducă decalajul dintre conținut și lumea reală.
3. Încredere: se referă la dezvoltarea așteptărilor în rândul cursanților care le permit să-și controleze procesele de învățare, existând o corelație între nivelul de încredere și așteptările cursanților.
4. Satisfacție: reprezintă relația directă între motivație și satisfacție. Cursanții ar trebui să fie mulțumiți de ceea ce au realizat în timpul procesului de învățare.

Totodată, pe parcursul cursului mi-am îmbunătățit nivelul conversațional în limba engleză și am mai multă încredere în mine atunci când particip la o discuție în limba engleză.

De asemenea consider un câștig informatic și navigarea pe internet în încercarea de a aprofunda anumite metode învățate la curs, dar și pentru a mă descurca în mobilitate, într-o țară străină.

MOTIVAȚIA LA ELEVUL SECOLULUI AL-XXI-LEA

*Prof. Grecu Aida-Mihaela,
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești*

În perioada 15.07.2024 – 20.07.2024, m-am numărat printre cei patru norocoși beneficiari direcți ai cursului strategic de 6 zile intitulat “*Classroom Management Solutions for Teachers: New Methodologies, Effective Motivation, Cooperation and Evaluation Strategies*”, facilitat de furnizorul Europass Teacher Academy, Strasbourg, Franța și derulat prin proiectul Erasmus + Acțiunea-Cheie 1 – mobilitatea elevilor și a personalului din domeniul educației școlare (SCH), înregistrat cu numărul 2023-1-RO01-KA121-SCH-000146705, pe care Colegiul Național “Zinca Golescu” Pitești îl are în implementare în perioada 01.06.2023 – 31.08.2023, grație cofinanțării de 33.198 euro, obținute de la Comisia Europeană. Nu numai că acest curs a venit în întâmpinarea nevoilor instituționale de dezvoltare profesională, dar a contribuit

semnificativ la crearea de noi contacte, implicit la extinderea rețelei de potențiali parteneri europeni, datorită valorii europene adăugate a formării, prin reunirea a 21 de participanți din diverse țări europene, precum Italia, Malta, Germania, Portugalia, Cipru, Ungaria, Spania, Grecia și România. Cursul a avut drept scop îmbunătățirea abilităților didactice prin introducerea de metode inovative și strategii eficiente de gestionare a clasei de elevi.

După amuzantele și energizantele activități de spargere a gheții, primul contact mai relevant cu colegii de breaslă a fost marcat de o sesiune de introducere și cunoaștere reciprocă pentru familiarizarea cu contextul educațional al tuturor participanților. Conduși de bucuria cunoașterii, am pășit curioși în complexul târâm al managementului clasei de elevi, abordând pe rând teme precum: problemele tipice întâlnite în managementul clasei de elevi din secolul al XXI-lea, diferitele stiluri de predare-evaluare, strategii eficiente de management al clasei, regulamentul orei de curs, strategii de brainstorming și diverse tipologii de proiecte prin prezentări libere și dezbateri, susținute de prezentări power point sintetice și bine structurate.

Pe parcursul celor 6 zile de activitate de formare, prin lucrul în echipă și în perechi, am experimentat diverse metode de sporire a motivației elevilor la clasă, dintre care am ales să prezint succint pe cele mai atractive:

- Clasa răsturnată: acest model educațional inovator a fost explorat pentru a demonstra cum inversarea rolurilor tradiționale de predare poate stimula implicarea elevilor și poate îmbunătăți rezultatele învățării.

- Cele 7 pălării gânditoare: această tehnică de gândire creativă și colaborativă a fost utilizată pentru a încuraja participanții să exploreze diverse perspective în procesul decizional. În grupuri mici, participanții au explorat diverse scenarii de clasă folosind această tehnică de gândire creativă. Fiecare pălărie a reprezentat o perspectivă diferită, stimulând discuții aprinse și idei inovatoare. Profesorii au apreciat oportunitatea de a vedea problemele din mai multe unghiuri și de a găsi soluții creative.

- Jigsaw: o tehnică de învățare cooperativă, care a fost folosită pentru a arăta cum elevii pot învăța unul de la celălalt prin împărțirea materialului în segmente mici și reunirea lor pentru a forma o imagine de ansamblu.

- Think-pair-share: o metodă interactivă de învățare care încurajează colaborarea și partajarea ideilor între colegi, îmbunătățind astfel înțelegerea și retenția informațiilor.

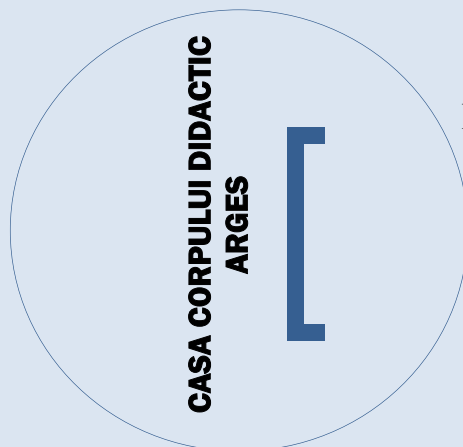
- Învățare bazată pe proiecte (Project Based Learning): Participanții au descoperit cum proiectele practice pot motiva elevii și pot facilita învățarea profundă prin aplicarea cunoștințelor într-un context real.

Pe lângă cunoștințele necesare pentru a crea un mediu de învățare eficient și motivant, am beneficiat și un set de instrumentele IT complementare metodelor de lucru experimentate, care au extins pachetul de resurse digitale pe care le dețineam cu strategii eficiente pentru a gestiona comportamentul la clasă și pentru a stabili un mediu de învățare pozitiv, precum: Edpuzzle, Capcut, Kahoot, Mentimeter, Padlet și Quizalize.

Atmosfera a fost una de entuziasm, cooperare, împărtășire de idei și creativitate, iar discuțiile s-au prelungit mult după încheierea sesiunilor formale, în timpul vizitelor de documentare și culturale desfășurate în ofertantul Strasbourg, care găzduiește sediul Parlamentului European, ale cărui porți ne-au fost larg deschise, în scopul identificării itinerariului ideal către democrație și cetățenie activă. Ultima zi de formare a venit cu o sesiune de reflecție personală și de grup, urmată de un feedback realist și constructive pentru furnizorul cursului și nu în ultimul rând, recunoașterea formală a participării active la curs, prin Certificat de participare și Document de Mobilitate Europass. Început în spirit ludic, evenimentul nostru de formare a păstrat același vibe și pentru sesiunea de final, când, prin alegerea la întâmplare a unui nume de participant, am fost provocați să-I oferim feedback pozitiv și certificatul de participare. Cursul de formare “*Classroom Management Solutions for Teachers: New Methodologies, Effective Motivation, Cooperation and Evaluation Strategies*”, s-a dovedit a fi o experiență inspirațională și transformațională pentru toți participanții. Personal, am plecat nu doar cu noi cunoștințe și metode, cu competențe soft augmentate, cu un puternic sentiment de apartenență la un spațiu comun european, ci și cu o rețea internațională de colegi și prieteni. Prin colaborarea internațională și schimbul de bune practici, îndrăznesc să cred că toți beneficiarii direcți au plecat mai bine

pregătiți pentru a face față provocărilor din sala de clasă și pentru a implementa noi metode educaționale inovative.

Participarea mea la cursul “Classroom Management Solutions for Teachers: New Methodologies, Effective Motivation, Cooperation and Evaluation Strategies” s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

IMPORTANȚA INTEGRĂRII ASPECTELOR SPECIFICE PATRIMONIULUI VIU ÎN CURRICULUMUL PENTRU EDUCAȚIE TIMPURIE

*Puiu Irina, Profesor
G.P.P. „O Lume Minunată”, Curtea de Argeș*

„Fără tradiții, adică fără suflet național, nicio civilizație nu este posibilă“.

Într-o societate actuală puternic modernizată, informatizată și computerizată, unde fenomenul globalizării și al uniformizării lumii contemporane ne sufocă treptat, reînvierea și păstrarea obiceiurilor și tradițiilor populare moștenite de la străbunii noștri sunt o adevărată gură de oxigen, care ne ajută să ne întoarcem la natură, la originile noastre populare, tradiționale și bineînțelese la Dumnezeu.

Patrimoniul cultural material, constituie „totalitatea elementelor creației tradiționale autentice, valoroase din perspectiva istorică și culturală, transmise din generație în generație, exprimate în forme literare, muzicale, coregrafice sau teatrale, precum și ansamblul de practici, reprezentări, expresii, cunoștințe și abilități, împreună cu instrumente, obiecte, vestimentație specifică, accesorii și spații culturale asociate acestora, comunități, grupuri și după caz persoane pe care le recunosc ca parte integrată a patrimoniului lor cultural”.

Folclorul, averea cea mai de preț a oricărei culturi, este amprenta popoarelor de pretutindeni iar noi avem datoria de a nu lăsa timpul și preocupările lumii moderne să ne determine să-l dăm uitării. Prin activitățile desfășurate în familie, la școală, prin activitățile școlare și extrașcolare urmărim ca elevii să îndrăgească limba pe care o vorbesc, obiceiurile și tradițiile țării în care s-au născut. Sunt zone în țara noastră minunată în care tradițiile transmise s-au sedimentat prin obiceiuri prețioase, din moși strămoși, regăsindu-se în practica zilelor noastre. În ultimul timp, pe fundalul efectelor globalizării, numeroase comunități se confruntă cu pericolul marginalizării, cu probleme legate de dezintegrarea treptată a credințelor și a convingerilor tradiționale.

O sursă a dificultăților întâmpinate în protejarea patrimoniului cultural o constituie insuficiența maturizare a unui comportament pro patrimoniu, acest fapt având repercursiuni atât la nivelul comunității, cât și la nivelul individual.

Repunerea în valoare pe plan internațional, dar și național, a patrimoniului cultural și a rolului acestuia pentru viitorul societății este un imperativ al timpului. Păstrarea și afirmarea identității culturale și spirituale a unui neam reprezintă o modalitate certă prin care omenirea își va putea conserva acel sistem valoric care i-a asigurat dintotdeauna progresul și perpetuarea. Se poate spune că integrarea unor aspecte specifice privind patrimoniul viu, ar putea reprezenta, reactualizarea unor delimitări conceptuale referitor la patrimoniu și patrimoniu cultural; Prezentarea unor oportunități de valorizare în cadrul procesului didactic a educației pentru patrimoniu; Descrierea bunelor practici în promovarea și valorificarea patrimoniului cultural din zonă.

În viziunea UNESCO, patrimoniul cultural întrunește întregul corpus de semne materiale – atât artistice, cât și simbolice – pe care trecutul le transmite fiecărei culturi și prin urmare, întregii omeniri.

Ca parte constitutivă a afirmării și îmbogățirii identităților culturale, dar și ca moștenire care aparține întregii umanități, patrimoniul cultural atribuie fiecărui loc trăsături specifice și este păstrătorul experienței umane.

În contextul reformei învățământului preuniversitar, activitatea unităților de învățământ trebuie să devină tot mai mult orientată spre valori. Integrarea aspectelor specifice patrimoniului viu în curriculumul pentru educație timpurie are la bază Programul Național de Educație pentru Valori, „Joc, respect și bucurie”

Activitatea desfășurată poate fi sub forma unei șezători, serbări, lecții cu părinții, târguri de sărbători pentru a forma conceptul de voluntariat. Scopul acestor activități este îndreptat spre lărgirea orizontului de cunoaștere al copiilor, respectarea și transmiterea tradițiilor și obiceiurilor de iarnă, manifestarea sentimentelor de bucurie față de acestea, cultivarea unui comportament bazat pe generozitate și dragoste față de semenii, stimularea creativității, a lucrului în echipă, a cooperării și toleranței, formare de abilități pentru transmiterea elementelor patrimoniului cultural.

Într-un mediu educațional propice putem pune în valoare, tradiții, datini și obiceiuri specifice. Copiii sunt diferiți. Ei au abilități și interese variate, medii de proveniență și medii diferite în care se dezvoltă, ritmuri de lucru și de învățare diferite etc., accentul la preșcolari cade pe însușirea valorilor educaționale.

În cadrul educației privind cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor românești putem spune, prin activitățile de cunoașterea mediului, om și societate, activități practice etc., sunt chemate să valorifice potențialul educativ în ceea ce privește aptitudinile pozitive față de cunoașterea științifică, dezvoltarea capacităților intelectuale, cultivarea curiozității științifice, a spiritului de investigație, cultivarea responsabilității, dezvoltarea abilității practice. De asemenea, trebuie să favorizăm dezvoltarea la copii a unor atitudini și comportamente: inițiativă, răspunderea personală, spiritul de grup, spiritul critic și autocritic, capacitatea de a rezolva probleme.

Una din finalitățile învățământului preșcolar o constituie îmbogățirea capacității copilului de a interacționa cu mediul, apoi am putea adăuga cunoașterea prin jocuri și exerciții ce stimulează copilul preșcolar în perceperea, cunoașterea și stăpânirea mediului apropiat.

Istoria se schimbă, oamenii trec și vin, cultura spirituală a unui popor trebuie să reziste vremurilor mai ales prin credință, etnografie și folclor.

Obiceiurile poporului român sunt strâns legate de succesiunea anotimpurilor, care sunt o consecință a mișcării de revoluție a Pământului, de activitățile agricole sau pastorale, de naștere, de nuntă, de dispariția fizică a omului prin moarte, de credințele spirituale sau religioase.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Repere fundamentale în învățare și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani;
- Scrisoare metodică 2023.
- Pavelescu Gheorghe – Etnografie și folclor. Note de curs

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ LA PREȘCOLARI

*Prof. Măndescu Mihaela Dumitra
G.P.P. „TIC-PITIC”-Mioveni*

În perioada actuală, în multe țări ale lumii, educația pentru protecția mediului, a devenit o nouă dimensiune a curriculumului, cu scopul de a iniția și promova o atitudine responsabilă față de mediu, de a-i face pe copii să conștientizeze pericolele unei degradări accentuate a mediului. Protecția mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. De aceea omenirea caută soluții pentru prevenirea poluării mediului de viață și crearea unui mediu echilibrat și propice vieții. Încă de la vârstă mică, copiii trebuie să învețe și să respecte legile naturii, ei fiind ajutați să descifreze și să-și însușească ABC-ul ecologiei, să înțeleagă necesitatea protecției mediului, a ocrotirii naturii.

Poate unii își pun întrebarea: „De ce este obligatoriu ca educația ecologică să înceapă de timpuriu, încă de la vârsta preșcolară?”. Pentru că aceasta este vârsta la care începe formarea viitorului cetățean al planetei, din toate punctele de vedere. Pe de altă parte, este evident că nu trebuie să uităm

de valoarea, pentru formarea viitorului individ uman, acelor „7 ani de acasă”, prin care unui copil i se transmit normele elementare de comportament, care constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește. Deci, școlii îi revine rolul important în educarea copiilor pentru păstrarea echilibrului ecologic. Considerăm că este de salutat faptul că încă de la grădiniță copiii sunt familiarizați cu noțiunile de ecologie, sunt încurajați să ia parte la experimente în aer liber cum ar fi: grădărit, excursii în natură sau acțiuni de recuperare a zonelor deteriorate. Este bine să extindem aceste experiențe care pot fi organizate mai aproape sau mai departe de grădiniță și pot avea atât caracter educațional cât și recreativ.

La copiii de vârstă preșcolară, educația ecologică se poate realiza mai mult la nivelul formării deprinderilor și al trăirilor afective. Pentru grupele pregătitoare pentru școală și clasele primare, trebuie să existe o strategie de organizare a conținuturilor științifice și de transmitere a lor într-un mod individualizat. Trebuie să axăm această strategie în mod special pe valențe formative mai accentuate construită adecvat capacităților specifice vârstei și ritmului de dezvoltare al fiecărui copil, nevoilor și intereselor sale. De aceea, cunoașterea mediului și a problemelor sale, la această vârstă trebuie să îmbrace aspecte practice și să provoace trăiri emoționale. Ori de câte ori este posibil trebuie să punem copiii în situația de a acționa, de a reacționa, de a manifesta atitudini.

Copiii mici tind să dezvolte un atașament emoțional față de ce le este familial și față de care se simt bine. Un lucru care trebuie avut în vedere atunci când lucrăm cu copiii, este acela, că dacă ei nu pricep de ce trebuie făcut un anumit lucru, interpretează că acel lucru nu trebuie făcut. Unele atitudini pozitive față de mediu ce pot fi formate și repetate la această vârstă, includ acțiuni precum oprirea apei în timpul spălării dinților, oprirea luminii atunci când nu ne este necesară folosirea ei și cunoașterea faptului că hârtia trebuie reciclată.

Cunoscând natura și descifrându-i tainele sub îndrumarea educatoarei copiii vor înțelege importanța acesteia și necesitatea de a o păstra sănătoasă pentru ei și pentru generațiile viitoare.

Pentru a conștientiza mai bine necesitatea protecției mediului, a ocrotirii vieții în cele mai variate forme ale sale, am organizat o serie de acțiuni cu copiii:

- Observări spontane, observări pe termen lung;
- Plimbări, excursii, vizite în colaborare cu centru pentru protecția mediului;
- Lecturarea unor texte inspirate de fauna și flora noastră;
- Expuneri de diapozitive;
- Vizionarea unor emisiuni TV pe teme de educație ecologică;
- Formarea de cercuri ecologice: „Eco-piticii”, „Să iubim pământul și natura”,
- „Ocrotim viața”.

Formarea comportamentului ecologic la preșcolarii în cadrul activităților pe care le-am desfășurat l-am realizat folosind diferite mijloace prevăzute de programă: Lectură după imagini, convorbiri, lectura educatoarei; Jocuri didactice, povestiri, scenete; Parada costumelor ecologice.

În acest context exemplificăm prin **observările dirijate** cu tema „Crizantema și tufănică”, „Ghiocelul și vioreaua”, „Roșia și ardeiul”. Copiii au văzut și au înțeles că plantele (flori, legume) au nevoie de aer, apă, căldură și lumină pentru a se menține în viață. Ca experiment la această temă am ținut o plantă (crizantema) la întuneric. Ea a

devenit palidă, gălbuie, frunza ofilindu-se.

Le-am explicat copiilor că acest fenomen de ofilire a plantei apare numai când planta este crescută în întuneric în condiții necorespunzătoare dezvoltării vieții. Pentru veridicitatea experimentului am readus planta în condiții de lumină și căldură și copiii au observat că încet, încet planta își revine la culoarea normală. În acest fel, am demonstrat copiilor că plantele au nevoie și de lumină, căldură, pentru a se dezvolta, pentru a crește.

În cadrul activității de observare „Roșia și ardeiul”, am desfășurat un joc distractiv în care copiii au recunoscut numai prin pipăire și gust legumele observate anterior, specificând modul în care se pregătesc aceste legume pentru consum (spălare, coajare, tăiere).

În cadrul **lecturii după imagini** „Cum ocrotim natura?”, am citit imaginea sub aspectele de bază pozitive și negative concluzionând că fără grija față de natură, prin îndemnuri : Ocrotiți natura! Salvați pădurea! Nu lăsați resturi menajere! Nu aprindeți focul în pădure!

Copiii devin sensibili la frumusețile naturii, grijului cu ea și simt că trebuie să o aibă permanent alături. Pentru evaluare am folosit o fișă în care preșcolarii trebuie să coloreze aspecte ecologice pozitive (plantare de puiți, udarea arborilor, adunatul gunoaielor) și să taie cu o linie aspectele ecologice negative (ruperea copacilor, aruncarea gunoaielor pe jos în parcuri și păduri).

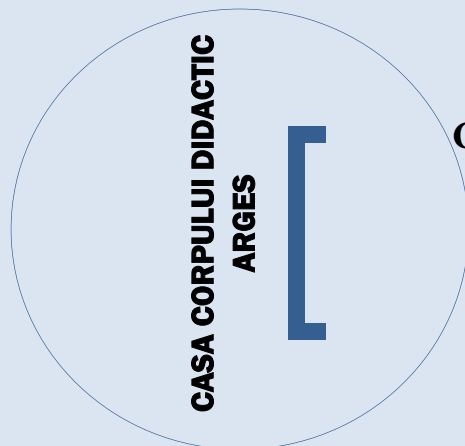
În completarea evaluării activității, copiii au spus ce activități ecologice au desfășurat în vacanță alături de părinți și care au fost aspectele pozitive și negative ale acestora. Prin aceasta am urmărit conștientizarea acțiunilor întreprinse atât de ei cât și de părinți și modul prin care acestea pot ajuta sau dăuna naturii (udarea plantelor, stropirea pomilor împotriva dăunătorilor, sau dimpotrivă ruperea crengilor copacilor pentru foc, aprinderea focului în pădure, lăsarea și împrăștierea resturilor menajere la plecarea din parc, pădure).

Toate aceste activități, ca multe altele care pot fi desfășurate în grădiniță constituie o cale de dobândire a cunoștințelor ecologice și despre mediul înconjurător de verificare, de consolidare și chiar aplicare a acestora, a modului în care preșcolarii percep și interpretează realitatea înconjurătoare, deschid largi posibilități de stimulare a curiozității și interesului pentru cunoaștere, educă la copiii dragostea pentru natură și frumusețile ei.

În concluzie putem spune că educația ecologică vizează diferite laturi ale dezvoltării personalității individului. Ea are ca scop formarea premiselor de înțelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului și, deci, a atitudinii de protejare a mediului. Scopul final al educației ecologice la preșcolarii este de a le forma bazele unei gândiri și atitudini centrate pe promovare a unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de natură.

Bibliografie:

1. Geamăna Nicoleta Adriana, Dima Maria, Zainea Dana, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, C.N.I. Coresi, București, 2008,
2. Pârvu Constantin, „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2001.

COMUNICAREA EDUCAȚIONALĂ DE GRUP

– NOI PERSPECTIVE

prof. Maier Arnold

Colegiul Național „Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Comunicarea de grup a fost studiată pe terenul cercetărilor de psihologie socială care au pus în evidență caracterul de interacțiune al comunicării, arătând că relația de comunicare este una dintre cele mai importante forme de interacțiune psihosocială, care condiționează și este condiționată la rândul ei de celelalte interacțiuni ce alcătuiesc structura și dinamica grupului social. În prezent, metodele didactice bazate pe comunicarea de grup reprezintă nu numai o categorie larg aplicată de metode, ci și una dintre soluțiile de activizare și de creștere a eficienței comunicării educaționale.

Comunicarea de grup are următoarele caracteristici:

- actul comunicării antrenează mai mulți sau toți membrii grupului,

fiecare având posibilitatea de a participa ca emitent sau receptor de mesaje;

- cadrul de desfășurare a comunicării este grupul, privit atât ca prezență fizică (atunci când membrii se găsesc în același spațiu, având posibilitatea unor contacte directe “față în față”, de exemplu, elevii în sala de clasă), cât și ca ansamblu de interacțiuni, ca reprezentare (atunci când membrii grupului sunt separați fizic, dar continuă să primească sau să exercite influențele de grup);
- comunicarea se adresează direct sau indirect grupului, acesta fiind întotdeauna destinatarul explicit sau implicit al oricărui mesaj emis sau receptat;
- procesul comunicării se desfășoară pe fondul interacțiunilor de grup, el constituie o formă sau un suport al acestor interacțiuni.

Comunicarea de grup este modalitatea principală prin care profesorul poate să valorifice influențele de grup în realizarea obiectivelor educaționale. A valorifica grupul de elevi înseamnă a stimula și a canaliza interacțiunile de grup, influențele pe care grupul le exercită asupra comportamentului elevilor în direcția obiectivelor educaționale urmărite.

Este de subliniat că, în multe împrejurări, comunicarea de grup și prin grup este mai autentică și mai eficientă decât comunicarea directă, individuală, îndeosebi în domeniul educației morale sau al socializării active a elevilor. Sunt situații în care elevii ascultă mai bine “unii de alții” decât de profesori, iar influențele, inclusiv presiunile, exercitate de grup sunt mai puternice decât cele exercitate din afara grupului sau direct asupra fiecărui membru.

Din momentul în care ne propunem să stimulăm și să valorificăm comunicarea de grup trebuie să ne întrebăm *ce* și *cât* poate fi comunicat în și prin grup, care sunt deci posibilitățile și limitele comunicării de grup. Posibilitățile cantitative ale comunicării de grup sunt limitate și într-o perioadă de timp dată, șansele fiecărui membru de a participa în comunicare rezultă din combinația dintre durata comunicării și numărul membrilor grupului.

Atunci când se evaluează metodele didactice bazate pe comunicarea de grup (conversația, dezbateră, brainstormingul etc.), se relevă, ca un dezavantaj al acestor metode, faptul că implică un consum mare de timp la un volum redus de informație efectiv vehiculată și asimilată de elevi. Cu cât grupul este mai mic, cu atât cantitatea de informație emisă și receptată este mai mare. Rezultă că dificultatea sau dezavantajele aplicării metodelor bazate pe comunicarea de grup sunt generate și de supradimensionarea claselor de elevi. Cu cât grupul este mai mare, cu atât durata necesară pentru o comunicare interactivă este mai mare.

Adaptarea volumului de cunoștințe la dimensiunile clasei de elevi, în condițiile în care durata lecției este inextensibilă, reprezintă o condiție esențială a eficienței metodelor didactice bazate pe comunicarea de grup.

În esență, procesul de instruire este un sistem de comunicare ce se consumă între un factor emițător de informației, rol pe care îl îndeplinește în cea mai mare măsură profesorul, și un receptor beneficiar al informației – elevul.

Personalitatea profesorului are un rol deosebit. Profesorul îl cucerește afectiv pe elev și îl determină să adere intelectual la ideile pe care i le comunică. Modul cum profesorul gândește și își exteriorizează gândurile reprezintă pentru elev un model metodologic care îl călăuzește în propriul lui fel de a gândi și de a se exprima. Condiționarea intelectual-afectivă a activității elevului de către profesor reprezintă pentru acesta din urmă nu numai pretext de autoritate, ci mai ales responsabilități sporite cu privire la calitatea influențelor intelectuale și etice pe care le exercită asupra elevilor săi și care se exprimă, în cele din urmă, în concordanța dintre normele pe care le proclamă și conduitele sale. Elevii trebuie învățați din prima zi de școală să gândească cu propriul cap, să știe să folosească independent de o serie de repere și instrumente pentru investigarea independentă a lumii. Capacitatea de a dispune de “tact pedagogic” este recunoscută acelor categorii de profesori care reușesc să călăuzească cu grijă eforturile elevului, care manifestă înțelegere față de eșecurile sale și îl ajută cu răbdare să le depășească. Pedagogia contemporană promovează un stil de raporturi între profesori și elevi caracterizat prin corelarea autorității factorilor pedagogici cu tendințele copilului și cu capacitățile sale de a-și autoregla conduitele. Autoritatea profesorului se exercită consecvent în acele situații educaționale cărora elevul nu poate să le facă față cu propriile forțe, pe care nu este capabil să le rezolve fără sprijinul direct și sistematic al profesorului. Practic în sistemul școlar contemporan, corelarea dintre motivația externă și cea internă se sprijină pe mecanismul comunicării bilaterale dintre profesor și elevi, modalitate predominantă de reglare a procesului educațional. Sistemul de comunicare univocă cedează astăzi locul colaborării dintre profesor și elev într-un efort comun și coordonat ce tinde să apropie pe elev de înțelegerea adevărilor științei și a normelor conviețuirii umane.

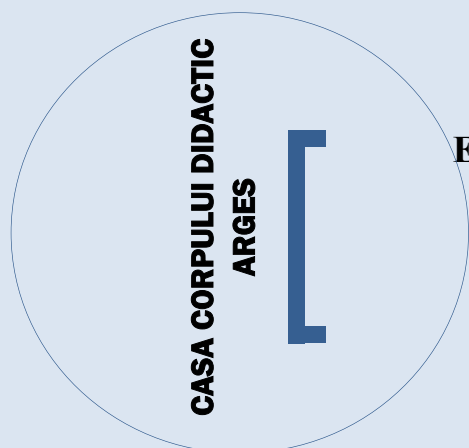
Privită ca suport principal al procesului de predare-învățare, comunicarea didactică se supune exigențelor ce decurg din caracterul intenționat, planificat și sistematic al procesului de

învățământ, precum și exigențelor de calitate și eficiență asociate acestui proces. Prin urmare,

comunicarea didactică nu se desfășoară la întâmplare, nu trebuie lăsată în zona arbitrariului și improvizației, ci proiectată, pregătită și realizată în mod judicios, cu respectarea condițiilor de optim comunicațional și de eficiență pedagogică a comunicării.

Bibliografie:

1. C. Cucoș, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996
2. Ioan Șcheau, *Logică și comunicare educațională*, Alba Iulia, 2003
3. Fl. Voiculescu, E. Voiculescu, *Pedagogie*, Alba Iulia, 2003
4. Letiția Filimon, *Psihologia educației*, Editura Universității din Oradea, Oradea, 2001

ELEMENTE DE COMUNICARE ÎN EDUCAȚIE

Prof. Maier Francisc
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Satu Mare

Internetul este o lume virtuală, ce permite folosirea concomitentă a unui număr relativ mare de mijloace de comunicare. Internet-ul și orice formă de folosire a rețelelor electronice deschise au și vor avea un impact major asupra societății și a viitorului acesteia.

„Noile tehnologii reprezintă, în ansamblu, un factor de progres și dezvoltare, un ajutor prețios în devenirea umană, în cunoaștere, dar există și o față nevăzută a acestei tehnologii, a lumii pe care o guvernează, o față mai puțin luminată, mai puțin cunoscută și, evident, mai puțin frumoasă. Oamenii se tem și se bucură deopotrivă în față acestor noi "coechipieri", computerele. Unii nu au încredere deplină, altora le este frică pentru ca vor fi înlocuiți de acestea, alții considera că sunt prea bătrâni să învețe un alt mod de lucru, iar alții - mult prea influențați de mass-media și de filmografia abundentă în tematici precum "calculatorul ucigaș", care infectează rețeaua de apă potabilă a metropolei, sau tot felul de microcipuri cu care te poți trezi implantat, prin intermediul cărora viața îți este monitorizată sau care te pot iradia etc. - se tem, pur și simplu, de aceste noi echipamente. Desigur, acest din urma aspect se manifestă la un anumit segment de consumatori mass-media, video, televiziune și, de asemenea, nu trebuie să generalizăm aceste situații.”(Glodeanu, 2005)

Termenul discurs computerizat desemnează activitatea lingvistică individuală în cadrul tuturor formelor de comunicare prin intermediul computerului, în general, și a Internetului, în particular. Discursul computerizat se prezintă ca ceva intermediar între discursul oral și cel scris, posedând un șir de caracteristici ce îl diferențiază, îndeosebi, de discursul scris.

Discursul computerizat face uz de un cod complex: codul verbal (limba în care se poartă discuția), îmbinat cu codul compus din imagini. Elementele codului verbal se împletesc cu cele ale codului alcătuit din imagini ale emoțiilor.

În domeniul educației, Internet-ul va produce multe modificări. Mai întâi este vorba de a acorda un acces mai larg, universal la sursele cunoașterii. Factorii decizionali din America au decis echiparea tuturor școlilor cu accesul eficient la rețea; au înțeles că acest mod de a acționa la nivel educațional, înseamnă să oferi un anumit credit, pe termen lung economiei americane.

Internet-ul permite regândirea educației, a învățământului, pedagogiei. Este nevoie ca mijloacele de învățământ să utilizeze cât mai mult Internet-ul.

La ora actuală știința comunicării implică domenii atât de diverse încât, de multe ori specialiștii în diferitele tipuri de comunicare trebuie să își găsească un limbaj comun.

Procesul de predare-învățare este, în cea mai mare parte, un proces de comunicare între cel care predă (profesorul) și cei care învață (elevii). Cele două componente ale acestui proces – predarea și învățarea – sunt ele însele, în bună măsură, procese de comunicare sau care implică în mod direct comunicarea. A predă înseamnă a elabora și a transmite mesaje, iar a învăța (cu sensul de a învăța în clasă, în relație cu profesorul) înseamnă a recepta și a asimila mesaje. Firește, procesul real al comunicării didactice este mult mai complex.

A învăța în procesul de învățământ nu se reduce la a recepta, ci implică participarea activă a elevului în ambele ipostaze, de receptor și emitent de mesaje, după cum a predă nu se limitează la a transmite, ci implică și actul receptării și al reacției de feed-back la mesajele emise de elevi, schimbarea dinamică a rolurilor fiind una din condițiile principale ale comunicării eficiente în procesul de învățământ.

Ultimele două decenii au transformat tehnologia informației și comunicării (TIC) dintr-un produs destinat unui număr restrâns de indivizi, datorită costurilor ridicate de achiziție și a dimensiunilor relativ mari, într-un instrument omniprezent în viața profesională și personală a oamenilor. Avantajele TIC nu sunt deloc neglijabile, fapt care a atras răspândirea rapidă în activități educaționale, fie ele formale sau non-formale.

Educația s-a folosit de oportunitatea oferită de TIC pentru a-și regândi modalitatea de furnizare a conținuturilor educaționale într-o manieră care să îmbunătățească performanțele elevilor fără costuri excesive pentru sistem. Prin utilizarea a diferite instrumente TIC se pot conferi sistemului de administrare dimensiuni mai restrânse, reducând implicit costurile de personal și riscul suprapunerii sarcinilor.

Unul dintre cele mai vizibile beneficii pe care le aduce TIC este accesibilitatea informației. Ceea ce până de curând putea fi consultat doar de grupuri restrânse de oameni, astăzi a devenit accesibil unui număr teoretic nelimitat de oameni. Creatorul informației este liber să limiteze răspândirea ei către anumite grupuri, dar de asemenea are la dispoziție instrumente prin care să o propage către persoane potențial interesate.

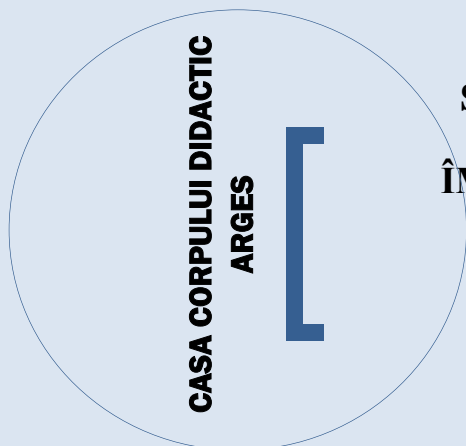
Instrumentele TIC favorizează construirea unor practici bazate pe probe și feedback, fapt ce este de natură să crească nivelul serviciilor educaționale prin introducerea unui „cerc al calității” (proiectare, implementare, evaluare și revizuirea activităților). Prin aceste instrumente, profesorul dobândește controlul întregului proces pe care îl gestionează și poate interveni asupra fiecărei părți a lui pentru a-l îmbunătăți și a-l face mai accesibil elevilor.

Internetul devine o sursă de comunicare multidirecțională, influențând virtualizarea socială, adică introducerea unui nou tip de interacțiune socială în care vechile limite și principii ale comunicării sunt adesea transformate sau chiar eludate.

Bibliografie:

- St. Buzărnescu, *Sociologia civilizației tehnologice*, Editura Polirom, Iași, 1999

- Cristea S., *Pedagogie școlară și managementul educației*, E.D.P, București, 1996
- Mihai Dinu, *Comunicarea repere fundamentale*, Editura Algos, București, 2000
- Armand Mattelart, Michele Mattelart, *Istoria Teoriilor Comunicării*, Editura Polirom, Iași, 2001
- Alex Mucchielli, *Arta de a comunica. Metode, forme și psihologia situațiilor de comunicare*, Editura Polirom, Iași, 2008
- Norton Peter, Keams Dave, *Rețele de calculatoare*, Editura Teora, București, 2000
- Pânișoară, I.O., *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, Iași, 2003

STUDIU DE SPECIALITATE - MĂSURI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A CALITĂȚII EDUCAȚIEI

Prof. Ghilencia Mirela Elena
Școala Gimnazială „Petre Tudose” Mălureni

Sistemul de învățământ este influențat și de schimbările pe care le trăim la nivel economic, social, politic, cultural și tehnologic. Pentru a putea face față noilor realități din educație, cadrele didactice trebuie să aibă aptitudinile necesare, să fie motivate și bine pregătite pentru această profesie. Pe cât este de importantă formarea inițială a cadrelor didactice, la fel s-a dovedit a fi și perfecționarea profesională continuă a acestora.

În vederea realizării unei educații de calitate, în condițiile actuale, cu exigențele care se impun, este imperios necesară utilizarea la clasă a noi metode de lucru cu elevii (numite metode activ-paricipative, cum ar fi: studiul de caz, realizarea de proiecte, portofolii, parteneriate educaționale, lucrul în echipă, etc.). Acestea vor valorifica potențialul individual al fiecărui copil și sunt centrate pe nevoile elevului.

Dacă sistemul de formare continuă a cadrelor didactice ar căpăta o nouă orientare, atunci profesorii ar putea dezvolta la elevi noi competențe de comunicare, creativitate, curiozitate, gândire critică, capacități de sinteză, colaborarea. Metodele tradiționale, prin care copiii erau doar spectatori și asimilau cunoștințe, sunt înlocuite de metodele active care promovează libertatea de gândire și exprimare ale copiilor, determinându-i astfel să treacă prin filtrul propriu informațiile primite de la profesori sau descoperite de ei și să nu ia totul de-a gata .

Conceptul de formare continuă este definit, în studiile europene de specialitate, ca fiind „un ansamblu de activități și de practici care cer implicarea educatorilor pentru amplificarea cunoștințelor proprii, perfecționarea deprinderilor, analiza și dezvoltarea atitudinilor profesionale.” (EURYDICE. Rețeaua de Informare despre Educație în Comunitatea Europeană, 1997, pp. 8-9).

Într-o lume în continuă schimbare, tot mai complexă și exigentă, cheia promovării unei educații de înaltă clasă este formarea cadrelor didactice. Pentru a face față timpurilor în care trăim, trebuie să asistăm la îmbunătățirea formării inițiale, dar și a formării continue și dezvoltării profesionale a tuturor cadrelor didactice. În legislația românească, se precizează că

„formarea continuă asigură actualizarea și dezvoltarea competențelor personalului didactic, inclusiv dobândirea de noi competențe, în funcție de evoluțiile din planul nevoilor de educație și al curriculum-ului educațional, precum și în funcție de exigențele privind adaptarea competențelor personalului didactic la schimbările din structurile/procesele de educație.” (Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009, p. 1)

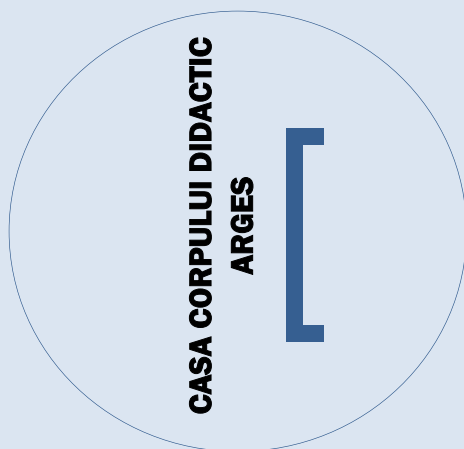
Prin programele de formare continuă poate fi evaluată capacitatea profesorului de a mobiliza, a combina și a utiliza în manieră proprie și autonomă capacitățile de cunoaștere, deprinderile și competențele generale și profesionale în funcție de specificul situației și capacitatea profesorului de a face față schimbării și neprevăzutului, adaptabilității acestuia.

Un program de îmbunătățire a calității educației prin procesul de formare continuă a cadrelor didactice poate fi considerat reușit dacă fiecare participant are convingerea că programele sunt utile, valide și că îl pot ajuta în realizarea obiectivelor profesionale și personale.

În demersurile didactice trebuie să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece practicile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de activitate sau la orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

Bibliografie:

- Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;
- Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;
- Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005

PEDAGOGIE INOVATOARE: 5 PAȘI

IMPORTANTȚI

Prof. Bărbulescu Ramona
Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni, Argeș

Pentru realizarea acestui articol s-au utilizat informațiile din cadrul cursului de formare Teacher Training 2023 - *SPICE UP YOUR TEACHING - METHODOLOGY IN PRACTICE TODAY – LANGUAGE TEACHING METHODOLOGY* 1 Week / 5 Training Days – desfășurat în cadrul proiectului Erasmus+ **2023-1-RO01-KA121-ADU-000130406** – Learner mobility in adult education, curs derulat în perioada 27 noiembrie – 1 decembrie 2023, s-a derulat în St Julians, Malta.

Pedagogia inovatoare este o abordare care se reinventează în mod constant pentru a răspunde nevoilor studenților și pentru a sprijini dezvoltarea lor personală și academică. Profesorii adoptă din ce în ce mai mult metode noi de predare pentru a crea un mediu de învățare dinamic, angajat și personalizat. Inovația pedagogică este o mișcare reală, de transformare, care are ca scop îmbunătățirea sistemelor de predare și adaptarea acestora la schimbările lumii actuale. Această abordare se caracterizează prin noutate, schimbare, îmbunătățire și durabilitate, acordând o atenție deosebită bunăstării studenților și calității învățării.

Acest articol prezintă importanța respectării și implementării metodelor inovatoare de predare în speranța că explicațiile date vor inspira profesorii să exploreze noi abordări pedagogice și să continue să-și dezvolte practica pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor.

Metodele inovatoare de predare, cum ar fi: conceperea activităților ținând cont de existența inteligențelor multiple, a diversității în clasă, a tipurilor diferite de percepții și reacții în fața aceleiași teme/sarcini de lucru pot îmbunătăți implicarea studenților și calitatea învățării.

Activități specifice la clasă care să trezească interesul cursanților adulți, în special al cursanților de tipul celor aflați în programul A Doua Șansa

1. chimia cuvintelor,
2. dictarea ca mijloc de învățare - autodictarea, dictarea desen, profesorul audio clip, reconstrucția de text, dictarea interactivă,
3. dicționare online metoda cu multiple beneficii
4. metode TIC și diferite aplicații SOCRATIVE, Half of Crossword, Youglish, Playphrase, resurse audio-video
5. povesti scurte, sugestive Cuisenaire Rods, Co-operative learning

și care să implice prelegerea scurtă, simularea, jocul de rol, dezvoltarea portofoliului și învățarea bazată pe probleme, sunt foarte utile în abordarea provocărilor din clasă. În mod similar, utilizarea tehnologiei interactive whiteboard în predare constituie un avantaj dovedit.

Aceste activități/metode – cunoscute în rândul profesorilor – ar trebui însă, conform noilor tendințe în didactica școlară, să respecte în conceperea/ utilizarea lor cinci pași importanți. Acești cinci pași își doresc să mute complet atenția pe cursant și pe rezultatul învățării.

Cursul de formare în cadrul proiectului Erasmus+ a atras atenția asupra acestor cinci pași importanți în **procesul de proiectare a activităților inovatoare** și anume: **stimularea empatiei, creativității, inovației, colaborării și testării.**

Etapa1: Empatia

Este primul pas al procesului, empatia este un aspect cheie în gândirea unei activități de învățare. Plasarea în pantofii cursanților, înțelegerea lor și contactul cu ei se află în centrul metodologiei. Ideea de bază în conceperea activităților trebuie să fie în acord cu utilizatorul cursant, prin urmare, acestea să fie adaptate lor.

Crearea prin empatie înseamnă proiectare care nu se bazează pe intuiția profesorului ci pe înțelegerea cursanților. Egoul nu are ce căuta aici, trebuie să lăsăm deoparte ideile noastre intuitive și să ne referim la datele cantitative și calitative care pot fi transferate cursantului.

Această etapă necesită, de asemenea, să lucrăm ca o echipă pentru a avea sentimentul fiecăruia. Colectivitatea și colaborarea sunt importante, fie că este vorba de a împărtăși idei, de a dezbate sau de a învăța de la alții.

Pe de altă parte, învățarea în echipă este o metodă inovatoare de predare care utilizează o secvență specifică de activități pentru a promova responsabilitatea individuală și de grup în grupuri mici de studenți.

Etapa 2: Creativitatea

Odată ce cursanții sunt observați și înțeleși, pasul 'creativitate' intră în joc. Acest pas necesită o analiză a datelor cantitative și a datelor calitative pentru a răspunde la întrebări CE? UNDE? CUM? și DE CE? astfel se crează o activitate care să răspundă așteptărilor cursanților.

Etapa 3: Inovația

Obiectivul aici este de a crea și imagina activități în legătură cu problematica pe care ne-am propus-o. Prin urmare, aceste activități trebuie să fie soluții potențiale la „problemele” întâmpinate de cursant.

Etapa 4 : Colaborarea

Colaborarea cursanților la clasă implică o serie de provocări, dar în primul rând, permite o mai mare diversitate de perspective: acționarea în grupuri permite cursanților să interacționeze cu colegii lor care au experiențe diverse ceea ce poate declanșa discuții bogate și oferă o perspectivă culturală variată, care este deosebit de relevantă în învățarea unei limbi străine.

Pe de altă parte, învățarea de a lucra împreună, de a colabora sau de a coopera încurajează sprijinul reciproc între cursanți. Aceștia se pot sprijini reciproc în înțelegerea conceptelor dificile, facilitând astfel învățarea prin explicații. Plasarea cursanților pe cealaltă parte a clasei consolidează implicarea și motivația lor.

Etapa 5: Testarea

Scopul testării este de a stabili dacă metodele folosite sunt eficiente și favorizează învățarea și pentru a avea feedback cu privire la activitățile pe care le-am desfășurat.

În cele din urmă, pentru a atinge obiectivele pedagogiei inovatoare, este esențial să se mențină și să se consolideze calitatea cadrelor didactice și a metodelor de predare. Promovarea și diseminarea cercetării aplicative și relevante este, de asemenea, importantă. Pe scurt, pedagogia inovatoare își propune să îmbunătățească învățarea elevilor prin introducerea de noi metode și strategii în clasă pentru a aborda provocările pedagogice reale și pentru a promova învățarea echitabilă.

Într-un context în care profesiile se schimbă rapid, este esențial ca profesorii să plaseze inovația pedagogică în centrul gândirii lor. Metodele de predare trebuie să evolueze pentru a răspunde nevoilor studenților și pentru a-i pregăti pentru un viitor în continuă schimbare.

CURS ERASMUS+: SOLUȚII DE MANAGEMENT AL CLASEI PENTRU PROFESORI – NOI METODOLOGII, MOTIVARE EFICIENTA, COOPERARE ȘI STRATEGII DE EVALUARE

Prof. Roman Iuliana
Colegiul Național "Zinca Golescu" – Pitești

Între 15 și 20 iulie 2024, am avut oportunitatea să fac parte din grupul de patru profesori care au participat la cursul de formare profesională "*Classroom Management Solutions for Teachers – New methodologies, effective motivation, cooperation and evaluation strategies*", prin programul european Erasmus+, derulat în Colegiul Național "Zinca Golescu" – Pitești, în cadrul proiectului Accreditare 2023_1 RO01 KA121 SCH 000146705. Cursul s-a desfășurat în frumosul oraș Strasbourg din Franța și a fost o experiență de neuitat, atât din punct de vedere profesional, cât și cultural. Cursul a fost furnizat de organizația *Europass Teacher Academy*, iar facilitatorul cursului a fost Ibrahim Albasri.

Prima zi a fost dedicată prezentării a ceea ce va urma să facem la curs și a activităților externe planificate în această săptămână, precum și obiectivelor pe care le vom atinge. După câteva activități de încălzire și de spargere a gheții menite să ne ajute să ne cunoaștem mai bine, fiecare participant s-a prezentat și a prezentat instituția din care provine, motivația alegerii cursului și problemele pe care dorește să le rezolve prin tehnicile pe care le va învăța. Un aspect deosebit al acestui curs a fost prezența profesorilor din diverse alte țări europene, precum Portugalia, Malta, Spania, Ungaria, Germania, Italia, Grecia și Cipru. Aceasta ne-a oferit oportunitatea de a învăța despre sistemele de învățământ și organizarea educației din aceste țări, îmbogățindu-ne astfel perspectiva asupra practicilor educaționale internaționale. Am discutat la modul general despre problemele tipice de management al clasei și despre necesitatea abordării unor tehnici eficiente și adaptate, pentru a le soluționa. Am lucrat la stabilirea regulilor în clasă, cu consecințe logice și oferirea de instrucțiuni clare și concise, având în vedere construirea bazei managementului clasei. Ideea centrală a fost că elevii trebuie implicați în stabilirea regulilor, iar acestea trebuie stabilite chiar de la început.

Marti, 16 iulie 2024, ne-am concentrat pe ce considerăm că reprezintă managementul clasei, de ce este important, cât de des includem în lecțiile noastre cei 4 "C" – colaborare, comunicare, creativitate și gândire critică. Au fost prezentate diferite metode de brainstorming (Metoda celor șase pălării gânditoare, think-pair-share, adică gândește singur, în pereche, în grup) de monitorizare și de gestionare a lucrului în perechi și grupuri (metoda Jigsaw). A fost utilizat un instrument de analiză a propriului stil de predare (centrat pe profesor sau pe elev, planificat sau spontan) ceea ce a determinat reflecția participanților asupra propriului stil de predare. De asemenea, am explorat utilizarea rubricilor de comportament și metode pentru menținerea unei învățări centrate pe elev. După curs am avut parte de o activitate culturală memorabilă: un tur cu barca pe râul Rin, care ne-a oferit o perspectivă unică asupra orașului Strasbourg și a monumentelor sale emblematice, a istoriei acestuia.

Miercuri am analizat propriile comportamente de management ca profesori și am explorat tehnici de evaluare, cum ar fi rubricile și portofoliile. Am analizat critic și am argumentat situații tipice legate de managementul clasei prezentate prin metoda jocului de rol și am discutat despre modalitățile prin care să-i determinăm pe elevi să reflecteze asupra comportamentului lor. Sesiunea a fost extrem de utilă, oferind-ne soluții practice pentru a face lecțiile mai atractive și mai interactive, cum ar fi organizarea lecțiilor sub forma de clasă inversată (flipped classroom), având avantaje legate de managementul timpului și de implicarea elevilor. Prin această modalitate, elevul devine elementul central, acesta exersând la școală, prin exerciții și aplicații, procese cognitive de rang superior, conform taxonomiei lui Bloom. S-a lucrat pe grupe, interdisciplinar, pentru a crea o lecție bazată pe metoda "clasă inversată", ocazie cu care am descoperit noi instrumente online cum ar fi EdPuzzle, Quizalize și Capcut. După-amiază am vizitat Parlamentul European, o experiență care ne-a îmbogățit înțelegerea asupra funcționării Uniunii Europene și a rolului educației în societatea europeană.

Astfel, joi am discutat despre motivație și am explorat instrumente TIC pentru a capta atenția elevilor și a facilita procesul de învățare. Am discutat, de asemenea, despre avantajele unor modele de instruire noi, diferite de cea clasică - bazată pe prelegere, cum ar fi: învățarea bazată

de proiecte (PBL), învățarea bazată pe investigație (IBL), învățarea bazată pe problemă, soluții bazate pe natură (NBS) etc, care duc la dezvoltarea altor abilități cum ar fi organizarea, rezolvarea de probleme, autonomia, inițiativa, relațiile interpersonale, așa-numitele "soft-skills".

Vineri am discutat despre gestionarea diversității culturale în clasă și despre învățarea prin cooperare. Am explorat moduri în care toți participanții la procesul educațional pot evalua și oferi feedback constructiv. Am aplicat cele prezentate teoretic prin găsirea unor întrebări cu răspuns deschis, menite să genereze alte întrebări pentru aprofundarea unei anumite teme, cât mai complet. De asemenea am dezbătut cazuri personale și am făcut brainstorming căutând cele mai eficiente strategii posibile.

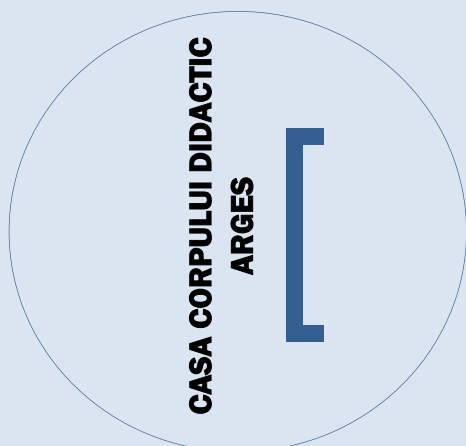
Sâmbătă, cursul s-a încheiat cu o trecere în revistă a tuturor conținuturilor parcurse, o sesiune de evaluare a competențelor dobândite și discuții despre feedback. Fiecare participant a primit un certificat de participare, ca recunoaștere a efortului și a progresului realizat pe parcursul cursului și s-au semnat Certificatele de Mobilitate Europass, care reliefează conținuturile parcurse, diversitatea de competențe îmbunătățite.

Prin participarea la acest curs, organizată în cadrul programului Erasmus+ derulat în Colegiul Național "Zinca Golescu" din Pitești, nostru, am obținut numeroase beneficii, printre care familiarizarea cu metode moderne de organizare a lecțiilor, pentru evaluarea elevilor și oferirea de feedback, având ca obiectiv creșterea toleranței față de diversitate, perfecționarea abilităților de formulare a întrebărilor deschise, îmbunătățirea competențelor de cooperare, a abilităților digitale, organizatorice, de management și leadership, dezvoltarea unei

rețele mai puternice pentru viitoare cooperări în proiectele Erasmus+, consolidarea sentimentului de apartenență la Uniunea Europeană și perfecționarea fluenței în limba engleză, limba oficială a cursului. Această experiență a fost cu atât mai valoroasă pentru că ne-a oferit, alături de oportunitatea de dezvoltare profesională și de sudare a relațiilor între colegi, și o ocazie de creștere personală, prin explorarea diversității culturale și a frumuseților Europei.

Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației

STUDIU DE CAZ

*Prof. Drăghici Simona- Narcisa
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”
Localitatea Mioveni, județul Argeș*

Date personale și familiale:

Numele și prenumele: D.A.E.V.

Data nașterii: 14.02.2011

Clasa: a VI- a

Instituția: Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”

Prenumele tatălui: D.N.V.

Vârsta tatălui: 35 de ani

Profesia tatălui: operator chimist

Prenumele mamei: D. A.

Vârsta mamei: 33 de ani

Profesia mamei: secretar

Frați: nu are

Condiții de locuit: Foarte bune. Copilul locuiește împreună cu familia într-un apartament de bloc cu 3 camere, decomandat, modernizat.

Relațiile dintre părinți și atitudinea acestora față de problemele de educație a copilului:

Relațiile dintre părinți sunt foarte bune, favorabile creșterii și dezvoltării echilibrate a copilului; există o atmosferă calmă, propice unui stil de viață normal, armonios. Condițiile materiale și igienico-sanitare sunt normale. Ambii părinți sunt preocupați de educarea și dezvoltarea copilului din toate punctele de vedere. Există o permanentă legătură între școală și părinți, încercând să obținem cât mai mult posibil de la copilul respectiv.

Date medicale- Starea generală a sănătății copilului:

Dezvoltarea fizică: - înălțimea: 1,62 m;

- greutatea: 50 de kg

Diagnostic medical: clinic sănătos

Diagnostic psihologic: Tulburare Hiperchinetică cu Deficit de Atenție

Deficiențe asociate: - tulburări specifice în dezvoltarea abilităților școlare;

- intelect în limitele largi ale normalului;

- hiperactivitate.

Diagnostic educațional: prezintă C. E. S. Evaluarea este semnată de psiholog M.Mihăilă.

Date cu privire la evoluția copilului:

Memoria- Copilul are o capacitate bună de stocare a informațiilor. Memoria de lungă durată este bună. Procesul de reactualizare este afectat de cantitatea de informații redade într-un timp scurt. Necesită un timp mai îndelungat pentru a răspunde corect la o întrebare, chiar dacă are informația necesară, din cauza lipsei capacității de concentrare. Conținutul redării informației este de tip narativ, particular. Are memorie vizuală bună. Știe foarte bine alfabetul și citește corect, fluent, expresiv.

Gândirea- Are un I. Q.(BS)=66 și RC= DMV. Nivelul operațiilor gândirii este la nivelul concret. A învățat operațiile matematice de bază, dar operează doar în prezența materialului concret. Analiza și sinteza informațiilor este deficitară și datorită deficitului de atenție.

Limbajul și comunicarea- Vocabularul său este bogat și variat, adecvat vârstei. Comunică prin propoziții dezvoltate, rar agramate. Redă personajele din textele citite sau auzite. Nu este activă la oră din proprie inițiativă, răspunde la întrebările mai simple, care-i plac, la celelalte răspunde doar dacă sunt repetate. Manifestă o mare dorință de a conversa, chiar și atunci când nu i se cere acest lucru.

Atenția- Deficitul atențional se manifestă atât la nivelul concentrării atenției, cât și la menținerea atenției voluntare. Este atentă pentru un timp mai îndelungat la primele ore de curs, când este capabilă să rezolve sarcini destul de dificile. Atenția voluntară scade după primele două ore de curs. Se concentrează mai mult atunci când trebuie să rezolve o sarcină care-i place și care o interesează sau dacă este apreciată într-un fel sau altul. Câmpul atențional este redus. Este foarte ușor distrasă de cel mai mic zgomot, de cea mai mică mișcare etc. Are mai mult o atenție involuntară. Am așezat- o în clasă, în bancă, astfel încât să aibă în jurul ei cât mai puține surse care să-i distragă atenția.

Afectivitatea- Este un copil, în general, echilibrat. Nu-și manifestă în mod exagerat afectivitatea. Este mai puțin rezistentă la frustrări, dar nu se manifestă impulsiv, nu are manifestări exagerate. Trece relativ ușor de la o stare la alta.

Motivația- Are o motivație mai mult extrinsecă decât intrinsecă. Prin aprecieri și unele recompense poate fi motivată să execute unele sarcini care nu-i plac. Manifestă o dorință deosebită de a realiza lucrurile bine, de a fi apreciată de cei din jur. Îi place să fie solicitată pentru a îndeplini anumite sarcini în clasă.

Temperament- Este un copil sociabil, comunicativ, extrovertit.

Comportament- Comportamentul copilului este tipic persoanelor afectate de ADHD. Se mișcă mereu, nu se concentrează doar la o singură activitate, întrerupe o conversație și, uneori, vorbește fără a fi întrebată, adesea acționează înainte de a gândi. Scrisul de mână diferă de la o zi la alta: uneori îngrijit, alteori dezordonat, mai ales după primele două-trei ore, când intervine plictiseala, iar puterea de

concentrare scade. Este foarte ușor frustrată, renunță ușor la sarcinile de lucru mai dificile, nu urmează sugestiile care i se oferă. Cu toate acestea, s-a integrat foarte bine în clasa de elevi (i-a acceptat și este acceptată de ceilalți). Este atentă cu colegii, manifestă dorința de a face tot ce fac ceilalți, îi imită în ceea ce fac pentru a fi ca ei. Chiar dacă acceptă greu frustrările, nu se manifestă agresiv fizic și nici verbal.

Câteva modalități de rehabilitare, integrare a copiilor cu ADHD:

Susținerea cea mai eficientă presupune un efort de colaborare între părinți și educatori. Părintele care se comportă insistent, cu tact și respectuos în comunicarea informațiilor și soli-citarea de servicii probabil va progresa, în comparație cu cel care manifestă o atitudine agresivă sau combatantă. Colaborarea cu educatorul în contracararea simptomelor afecțiunii este foarte importantă, deoarece un cadru didactic bine informat poate fi un sprijin foarte benefic pentru copil.

Am convenit cu părinții implementarea, urmărirea și respectarea unor modalități con-crete, precum:

1. În disciplinarea copilului, regula de aur este... consecvența!

Atitudinea părinților și a educatorului trebuie să fie constantă: dacă și-a lăsat lucrurile în dezordine sau s-a bătut cu alți copii și este certat, nu trebuie să fie ignorat dacă acest comportament se va repeat. De câte ori repetă un comportament greșit trebuie să i se atragă atenția asupra lui și să i se arate comportamentul corect. Altfel, va profita de inconsecvență și va încerca manipularea părintelui sau a educatorului. Va fi mult mai greu apoi să se exercite un control asupra lui, dacă a sesizat o slăbiciune.

2. Folosirea recompensei

Copiii cu ADHD le este foarte greu să-și inhibe tipurile de comportamente care atrag după ele efecte negative. Ei nu pot să-și regleze ușor nici dispoziția, nici acțiunile, deoarece nu sunt conștienți de ele. Când acești copii învață ceva sau realizează o sarcină cerută, trebuie să fim foarte atenți cu recompensele pe care le oferim, deoarece copilul depune un efort pentru a realiza activitatea respectivă. Satisfacția resimțită de el la aprecierile educatorului sau ale părintelui devine o motivație pentru repetarea aceluși comportament.

a) Lauda să nu fie generală, ci specifică. Exemplu: Ai răspuns corect la 5 din 7 întrebări. Foarte bine!; Felul în care ți-ai așteptat rândul a fost formidabil!

b) Prin laudă să se evidențieze efortul, nu rezultatul. Exemplu: Pariez că ai lucrat din greu la tema aceasta!

c) Lauda trebuie să sublinieze sentimentele elevului, nu pe cele ale adultului. Exemplu: Ai lucrat de nota zece. Cred că te simți minunat!

d) Să se evite laudele de tipul: Vezi că știi să te porți când vrei?

Tipuri de recompense: să fie primul la rând, să părăsească sala de clasă înainte de a se suna, să poată șterge tabla atunci când este scrisă, să ducă mesaje altor profesori, să cheme elevii în clasă, să aducă alimentele etc.

3. Ignorarea și redirecționarea

De câte ori este posibil, este bine să se ignore mișcarea permanentă a copilului. În acele momente este bine să i se dea posibilitatea să se miște cu sens. Exemplu: dacă un copil lovește permanent cu creionul în masă, răspunsul poate fi: Vrei să-mi aduci cartea de pe ultima bancă? Este bine să i se permită să țină ceva în mână. S-a observat că acești copii se pot concentra mai bine dacă au ceva în mână pe care pot să-l manipuleze.

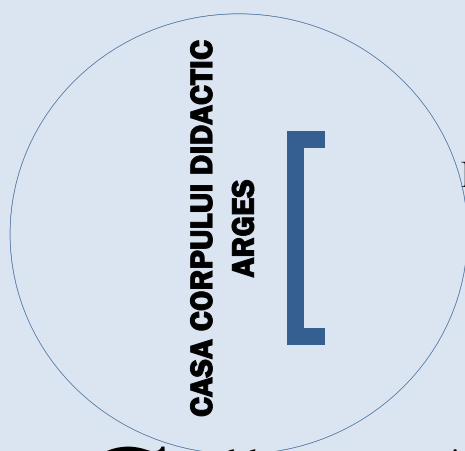
4. Trebuie ajutat să se concentreze

Atenția acestor copii este distrasă foarte ușor de sunete, de zgomote, de alte obiecte

din jur. Copilul trebuie așezat în clasă astfel încât în jurul lui să fie cât mai puține lucruri care pot să-i distragă atenția. Va fi așezat în prima bancă, nu aproape de geam, la distanță destul de mare de un alt coleg, dar nu separat de restul clasei. Pe masa de lucru trebuie să aibă doar materialele necesare unei singure activități, altfel nu se va putea concentra.

5. Practicarea sportului

Anumite sporturi ar trebui practicate constant de către copilul hiperactiv, cu deficit de atenție (înotul, artele marțiale), deoarece au ca rezultat creșterea capacității de concentrare a atenției, determină un mai bun control al mișcărilor, au un efect relaxant, ridică nivelul respectului de sine, atât de fragil la acești copii.

ÎMBUNĂTĂȚIREA COMPETENȚELOR ÎN LUCRUL CU ADULȚII DEFAVORIZAȚI PRIN MOBILITĂȚI ERASMUS+

prof. Amalia Velicu
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni

Cursul la care am participat prin Programul Erasmus+ are titlul Facing diversity inclusive education strategies for students with fewer opportunities. Acesta a avut o durată de 5 zile și s-a desfășurat în Helsinki, Finlanda. La curs au participat 13 persoane din România și Grecia.

Organizația de trimitere a fost Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni, iar furnizorul cursului New Horizons Malta. Perioada programului de formare a fost 28.11.2023-02.12.2023.

Cursul s-a finalizat cu recunoașterea rezultatelor învățării și primirea documentelor de certificare: Europass Mobility, Learning Agreement și o diplomă de participare.

Principalele obiective ale cursului au vizat următoarele: dezvoltarea unor noi competențe specifice privind incluziunea socială, cunoașterea unor noi activități și tehnici de educație non-formală, privind incluziunea socială, pentru o mai bună integrare a tuturor în colectiv, schimbul de bune practici și experiențe cu privire la diverse aspecte și percepții ale marginalizării și incluziunii, dezvoltarea abilităților de lucr în grupuri/echipe multiculturale, exersarea și dezvoltarea competențelor de limbă engleză.

Activitățile de formare au constat atât în prezentări teoretice, înregistrări video, studii de caz, cât și în exerciții practice, metode interactive, metode nonformale, toate aplicabile grupurilor de cursanți proveniți din medii defavorizate, în vederea facilitării procesului de învățare. Formatorul a oferit feedback permanent.

Pe parcursul mobilității am menținut legătura cu formatorul, iar ulterior cu participanții la curs care am interacționat aproape în fiecare seară, având cazare în aceeași locație, aspect care a crescut coeziunea grupului și transferul de experiențe și bune practici.

Pe lângă atingerea obiectivelor cursului, această mobilitate m-a ajutat să îmi îmbunătățesc cunoștințele despre cultura, istoria și oamenii din Finlanda și să promovez cooperarea europeană în domeniul educației.

Cursul s-a desfășurat într-o sală din sediul Oodi - Helsinki Central Library Oodi - un nou concept de bibliotecă dezvoltat în Finlanda. La Oodi utilizatorii erau atât copiii de grădiniță, cât și adulții, fiecare desfășurând activități specifice vârstei și intereselor, de la croitorie, la muzică și robotică. Prin urmare, mediul de lucru a fost unui extrem de interesant, cu atât mai mult cât pauzele mi le-am petrecut în spațiu deschis de la etajul al treilea, în care exista un mic paradis al cititorilor.

Pe parcursul sesiunilor de formare am fost așteptați la un centru de formare al adulților - EAEA Communications Unit, KVS – The Finnish Lifelong Learning Foundation – susținut de Ministerul Educației din Finlanda. EAEA este membră a două grupuri de lucru ale Comisiei Europene care se concentrează pe politica de învățare pe tot parcursul vieții: Grupul de lucru privind învățarea adulților – Deschiderea oportunităților pentru toți și Grupul de lucru privind egalitatea și valorile în educație și formare.

Pe lângă activitățile din programul de formare, am participat și la activități culturale, precum vizita la Catedrala Luterană din Piața Senatului, Biserica Tempelaukio, Biserica ortodoxă finlandeză Uspensky și Palatul Prezidențial din piața Market Square, în apropierea portului. În port, sunt tarabe cu supă de somon, hamsii cu cartofi și legume, considerate mancaruri tradiționale finlandeze, dar și tarabe cu suveniruri și produse tradiționale finlandeze.

Pe parcursul cursului am aflat detalii despre organizațiile care lucrează cu diferiți cursanți dezavantajați și despre cum să înțeleg și să mă adaptez la realitățile cursanților defavorizați.

De asemenea, pe parcursul formării am participat la diferite exerciții de învățare activă, precum și tehnici de educație pentru a motiva cursanții, inclusiv cei cu mai puține oportunități, așa cum sunt cei de etnie romă din școala în care îmi desfășor activitatea. Creșterea motivației și angajamentului este crucială pentru crearea unei atmosfere de învățare pozitive și incluzive care să sprijine cursanții, așa cum sunt cei înscriși în Programul A doua șansă.

Prin participarea la cursul Facing diversity inclusive education strategies for students with fewer opportunities, mi-am dezvoltat și abilitățile personale și sociale în vederea promovării educației incluzive și am experimentat exerciții despre cum să promovez valori pozitive către o societate mai incluzivă. Astfel, am participat activ la exerciții pentru construirea coeziunii și încrederii în grup și metode non-formale pentru crearea unui mediu de învățare antrenant. Dar am fost pusă și în situația de a reflecta la modalitățile de adaptare a învățării în munca mea cu elevii.

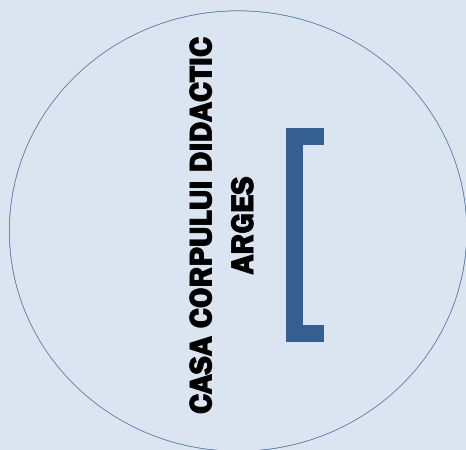
În ceea ce privește stereotipurile și prejudecățile în clasă, stilurile de comunicare și elementele de bază ale educației incluzive, mi s-a părut interesant un exercițiu bazat pe comunicare nonverbală, pe care îl pot aplica și în contextul unității unde îmi desfășor activitatea, în care participanților ne-a fost lipit pe frunte un abțibild în formă de măr de diferite culori, fără ca noi să știm ce culoare reprezentăm. Participanții nu aveau voie să comunice verbal și trebuiau să se cupleze în funcție de culoare. Evident că singura modalitate era limbajul mimico-gestual, care presupunea adesea și respingerea de lângă o persoană sau grup. La finalul exercițiului, formatorul ne-a solicitat să relatăm sentimentele pe care le-am încercat, respectiv pe cele de respingere atunci când ne poziționam lângă o culoare pe care nu o reprezentam sau de bucurie atunci când reușeam să aparținem unui grup. Un astfel de exercițiu este foarte util de aplicat

cursanților cu care lucrez în Programul A doua șansă, ținând cont de diferențele sociale care există între ei, tocmai pentru a spori coeziunea grupului și încrederea acestora în mediul educațional.

O altă metodă pe care o pot aminti este teatrul forum, metodă despre care auzisem înainte de participarea la această mobilitate, dar care acum mi s-a părut mai ușor de aplicat, probabil datorită explicațiilor pertinente ale doamnei formator. De asemenea, am participat activ și la aplicarea metodei Copacul ideilor.

Un alt model nou învățat, prin participarea la acest curs face referire la modelul ARCS care are rolul de a stimula motivația cursantului, prin captarea atenției, sublinierea relevanței conținutului, câștigarea încrederii prin satisfacerea așteptărilor și, în final, motivarea cursantului datorită mulțumirii pe care o dobândește ca urmare a rezultatelor obținute.

De asemenea, prin participarea la această mobilitate mi-a crescut încrederea în mine și în capacitatea mea de a conversa în limba engleză, mi-am dezvoltat competențe culturale, sociale și chiar informatice, prin activitățile culturale desfășurate.

DIRECȚII DE DEZVOLTARE ÎN JUDOUL

MODERN

*Prof. Teleșman Ionel Marius
L.P.S. „Viitorul” Pitești*

Eforturile actuale în domeniu sunt de natură organizatorică, atât de câștigare a unui număr cât mai mare de investitori, cât și prin programele de dezvoltare menite să atragă programe financiare importante pentru buna desfășurare a activității.

Dezvoltarea judoului cu pondere la copii și juniori și selecționarea talentelor la vârste timpurii, alături de organizarea pregătirilor centralizate și a unor programe competiționale eficiente, este un deziderat al vremurilor actuale.

Calificarea permanentă a antrenorilor și oficialilor, aplicarea unor metode complexe de înregistrare a competițiilor și antrenamentelor, intră tot mai des în atenția specialiștilor.

Judo-ul modern ridică o problemă foarte importantă și anume, elaborarea unor metode noi de antrenament în scopul lărgirii posibilităților funcționale ale organismului, noi strategii de învățare, modelare a antrenamentelor și competițiilor, precum și apariția unor noi acțiuni motrice în cadrul acțiunilor de luptă.

Prioritățile în judoul modern sunt:

- ✓ Viteza și varietatea acțiunilor în cadrul luptei
- ✓ Perfecționarea acțiunilor de luptă
- ✓ Nivelul calităților motrice
- ✓ Starea mentală și socială
- ✓ Exigența competițională
- ✓ Dezvoltarea calităților motrice specifice cu accent pe cuplul forță - viteză, viteză - rezistență, forță - rezistență, viteză - coordonare;
- ✓ Dezvoltarea capacității de efort în regim special (mixt preponderent anaerob), care să asigure rezistența de concurs în condiții de tehnică și tactică specifică judoului;
- ✓ Dezvoltarea cu precădere a grupelor și lanțurilor musculare implicate în efortul specific;

Ca noutăți în antrenamentul sportiv se menționează:

Componenta conducerii și pregătirii sportivilor (antrenori, medic masseur, psiholog, cameraman, informatician, etc.);

- ✓ Învățarea motrică ca un proces complex bio- psiho- motric;
- ✓ Creșterea calității antrenamentelor;
- ✓ Creșterea flexibilității în strategia și tactica de luptă;
- ✓ Dezvoltarea pregătirii mentale;
- ✓ Conținutul antrenamentelor să țină cont de parametrii modelului campionului în perspectivă;
- ✓ Accelerarea ritmului de luptă a acțiunilor de atac și contraatac;
- ✓ Abordare multidisciplinară a pregătirii, care să permită obținerea victoriei;
- ✓ Antrenamentul trebuie privit ca un proces specializat de dezvoltare și cristalizare a personalității sportivului;
- ✓ Creșterea ponderii pregătirii în condiții de concurs;
- ✓ În selecția primară să se urmărească elevi cu personalități puternice, echilibrați, cu inteligență nativă, coordonare neuro - motrică, echilibru și orientare în spațiu bune, calități volitive superioare, extroverși, sociabili

Aceste orientări implică unele condiții obligatorii:

- ✓ Obținerea unor disponibilități continue pentru performanța pe al căror fond superior să se realizeze vârful de formă sportivă;
- ✓ Utilizarea cu preponderență a unor exerciții cu eficiență selectivă și cumulativă, raționalizate ca structuri;
- ✓ Gradarea efortului și folosirea corectă a eforturilor maxime;
- ✓ Extinderea metodelor de antrenament în circuit și cu intervale;
- ✓ Refacerea rapidă fizică și psihică după efort;
- ✓ Folosirea aparatului, a elementelor de cibernetică și matematizare, în programarea și dirijarea dinamicii pregătirii și competiției;

- ✓ Supravegherea științifică, interdisciplinară a reacției organismului la solicitări și adecvarea obiectivă a măsurilor ce se impun;
- ✓ Adaptarea metodelor de pregătire la specificul sportivului;
- ✓ Creșterea importanței pregătirii psihologice și teoretice;

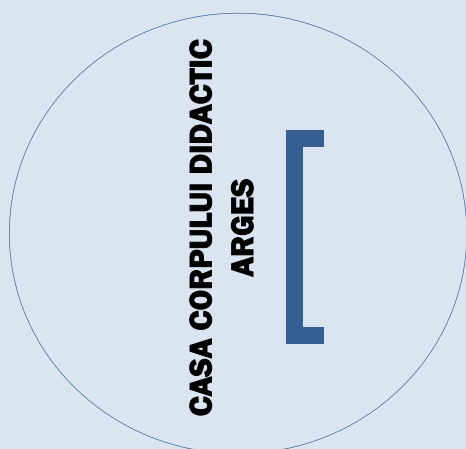
Direcții de dezvoltare a tehnicii în judo

Tehnica judoului va continua să se dezvolte și în viitor pe seama următorilor factori:

- ✓ Ridicarea măiestriei tehnice individuale;
- ✓ Cunoașterea și aplicarea unui număr tot mai mare de elemente și procedee tehnice, asocierea lor cu particularitățile individuale și a priceperii de utilizare în concurs;
- ✓ Creșterea capacității de asociere liberă și creativă a procedeele tehnice care înlesnesc acțiuni individuale surprinzătoare, variate și cu valorificarea eficientă a posibilităților fizice și psihice;
- ✓ Creșterea stabilității tehnice în condiții mereu schimbătoare sau în momente de mare responsabilitate pentru desemnarea învingătorului;
- ✓ Tendința spre măiestria tehnică ambidextră;
- ✓ Apariția unor variante noi de execuție a procedeele cunoscute pe baza unor însușiri somatice sau motrice;
- ✓ Creșterea preciziei de executare a actelor motrice și a posibilităților de asociere a acestora (Renraku- waza);
- ✓ Ridicarea gradului de măiestrie tehnică dată de:
- ✓ Numărul de procedee tehnice de atac și apărare și ușurința cu care le aplică în rezolvarea sarcinilor de luptă;
- ✓ Acuratețea, virtuozitatea, precizia și eficiența cu care le execută în condiții grele de concurs;
- ✓ Stabilitatea cu care execută procedeele tehnice în condițiile în care apar factori perturbatori: opoziția adversarului, încordarea nervoasă, stresul de concurs, războiul psihologic etc.;
- ✓ Priceperea de a alege, a combina, regla și schimba procedeele și modul lor de execuție;

Bibliografie

1. Colibaba, E.D. - Colibaba E.D., Bota I. (1995), Teoria si metodică antrenamentului sportive, jocuri sportive, Bucuresti;
2. Dragnea, A., Mate-Teodorescu, S., (2002), Teoria antrenamentului sportiv, Edit. FEST, București;

Abordarea CLIL – un studiu comparativ

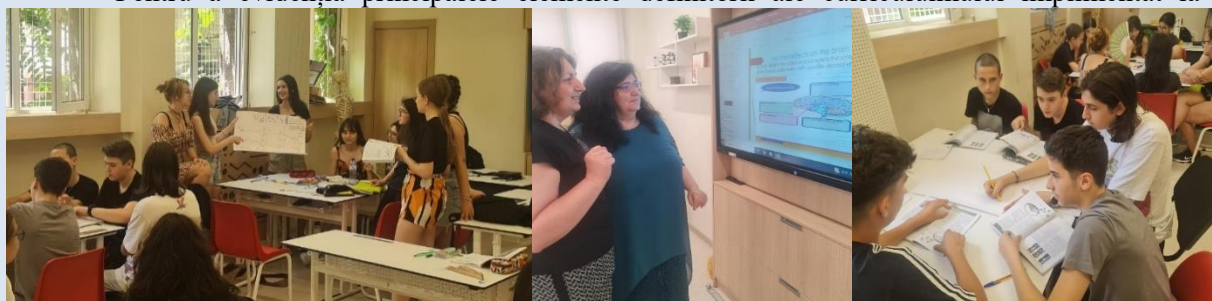
Profesor **Maria BROȘTESCU**

Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești

Perioada de observare a fost prilejuită de mobilitatea de grup din cadrul proiectului Erasmus+KA121, 2023-1-RO01-KA121-SCH-000146705, ce a avut loc în perioada 10 iunie -14 iunie 2024 la *Colegiul Saint Kliment Ohridsky*, din Sofia, Bulgaria. Obiectivul general al mobilității de grup mai sus menționată, l-a reprezentat *dezvoltarea gândirii critice și creative prin activități CLIL*.

Cu prilejul acestei activități am avut ocazia să iau contact cu o instituție de învățământ preuniversitar de stat, în care se aplică un Curriculum inedit cu ajutorul unor tehnici de predare-învățare adaptate la cerințele moderne, centrate pe activități CLIL. Resursele educaționale utilizate pentru implementarea acestui curriculum sunt variate și cuprind obligatoriu manuale digitale, table inteligente, etc., iar resursa umană a școlii este una deosebit de bine pregătită, atât din punct de vedere al instruirii de specialitate, dar și din punct de vedere al comunicării în limba engleză. Această dublă specializare a cadrelor didactice care predau la prestigiosul colegiu bulgar permite implementarea eficientă a activităților CLIL. Din această perspectivă, numeroase discipline de studiu sunt predate în limba engleză - istorie, biologie, chimie, filosofie, geografie.

Pentru a evidenția principalele elemente definitorii ale curriculumului implementat la *Colegiul Saint Kliment Ohridsky*, Sofia, Bulgaria cred că este relevantă realizarea

unei paralele între sistemul de învățământ întâlnit la această unitatea de învățământ și cel din țara noastră:

Nivelul de învățământ		Perioada de desfășurare	Particularitățile curriculumului implementat în școala românească
Învățământ gimnazial		Cu durata de 4 ani, cuprinde clasele a V-a, a VI-a, a VII-a și a VIII-a.	Dobândirea competențelor de bază necesare trecerii într-o treaptă superioară de educație și, mai târziu, la viața de adult;
Învățământ	Ciclul inferior al liceului	Cu durata de 2 ani, cuprinde clasele a IX-a și a X-a.	Orientarea elevilor spre perfecționarea competențelor dobândite și formarea deprinderii pentru învățarea pe parcursul întregii vieți;

<i>liceal</i>	<i>Ciclul superior al liceului</i>	Cu durata de 2 ani, cuprinde clasele a XI-a și a XII-a.	Dobândirea de competențe specifice și încurajarea parcurșurilor individuale de învățare pentru abordări inter și intradisdisciplinare în vederea asigurării mobilității ocupaționale.
---------------	------------------------------------	---	---

<i>Nivelul de învățământ</i>		<i>Perioada de desfășurare</i>	<i>Particularitățile curriculumului implimentat în Colegiul Saint Kliment Ohridsky, Sofia</i>
<i>Învățământ gimnazial</i>		Cu durata de 3 ani, cuprinde clasele a V-a, a VI-a și a VII-a.	Perfecționarea competențelor de bază cu accent pe dezvoltarea și perfecționarea competențelor de comunicare în limba engleză, studiul limbii engleze făcându-se într-un număr mult mai mare de ore pe săptămână.
<i>Învățământ liceal</i>	<i>Juniorat/Ciclul inferior</i>	Cu durata de 3 ani, cuprinde clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a.	Perfecționarea competențelor tehnice, culturale și estetice necesare veștii într-o societate și într-o economie bazate pe cunoaștere cu accent pe dezvoltarea competențelor care susțin baza de cunoaștere și dezvoltare personală și socială.
	<i>Seniorat/Ciclul superior</i>	Cu durata de 2 ani, cuprinde clasele a XI-a și a XII-a.	Profesionalizarea comunicării în limba engleză și dezvoltarea conduitei civice, a cetățeniei democratice, a gândirii critice și a capacității de adaptare la situații noi. Dobândirea competenței privind lucrul în echipă și amplificarea interesului pentru dezvoltarea personală și învățarea continuă pe tot parcursul vieții.

În urma participării la conferința, mesele rotunde, workshopurile și asistențele la ore programate am remarcat modalitățile eficiente de integrare a activităților CLIL în cadrul activității didactice derulate la diverse discipline, cum ar fi: istorie, geografie, biologie, chimie și discipline socio-umane, în special filozofie. Tot cu acest prilej am observat și excelența pregătire psihopedagogică și metodologică a profesorilor Colegiului Saint Kliment Ohridsky, Sofia care operează uzual cu metodele CLIL.

Pot să apreciez faptul că, demersul la care am luat parte, mi-a permis să-mi perfecționez competențele profesionale ca și profesor de chimie, dar mai ales să-mi dezvolt și consolidez creativitatea, gândirea critică și metodele de integrare a activităților CLIL în actul didactic.

Participarea mea la această perioadă de job shadowing din cadrul proiectului Erasmus+KA121, 2023-1-RO01-KA121-SCH-000146705, desfășurată la Colegiul Saint Kliment Ohridsky, Sofia, s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus +.

Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului raportului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

ROLUL JOCURILOR CU EFECTIVE REDUSE ÎN VOLEIUL JUVENIL

*Prof. Iatan Nicoleta
Liceul cu Program Sportiv "Viitorul" Pitești*

Pregătirea sportivilor la volei necesită îmbinarea permanentă a factorilor de antrenament, ținând cont de obiectivele de instruire și criteriile de performanță. Fiind o formă de pregătire, jocurile cu efectiv redus asigură dezvoltarea pregătirii tehnico-tactice, dezvoltarea capacității fizice combinate (de bază și specifică), formarea abilităților tipice competițiilor sportive. Utilizarea jocurilor cu efective diferite se realizează, atât în antrenamente, cât și în competiții, dând posibilitatea omogenizării jucătorilor din cadrul echipei clasice, cu 6 jucători. Astfel, vorbim de realizarea cuplajelor pe linii, inter- linii, posturi. Acest lucru dă posibilitatea ierarhizării jucătorilor, putând realiza topul celor mai buni ridicători, trăgători și libero.

Un alt rol major pe care îl au aceste jocuri este contribuția la dezvoltarea calităților motrice specifice Îndemănare „cu mingea”, în regim de viteză.

Punerea în aplicare a acestor jocuri duce la optimizarea acțiunilor tehnico-tactice, în condiții apropiate jocului de volei. Sportivii exersează acțiunile tehnico-tactice din cadrul jocului de volei-ATAC și APĂRARE, după cum urmează:

1. SERVICIUL DE JOS sau DE SUS, în forță sau planat, în funcție de alegerea jucătorilor, executat de pe loc, cu deplasare, din săritură (FLOAT sau SPIN).
2. PRELUAREA DIN SERVICIU (recepția serviciului), efectuată cu 2 mâini de jos sau de sus, cu lovire din lateral, cu fandare, etc.
3. RIDICAREA MINGII PENTRU ATAC-PASA CU 2 MÂINI DE SUS, realizată de pe loc, cu deplasare, din săritură.
4. ATACUL –LOVITURĂ DE ATAC, pe direcții diferite (culoar, diagonal, întors).
5. PRELUAREA MINGII DIN ATAC (recepția atacului) cu 2 mâini de jos, cu sau fără deplasare, cu sau fără plonjon, precum și preluare cu 2 mâini de sus.
6. BLOCAJUL individual sau colectiv.
7. PLONJONUL lateral, înainte, pe spate.
8. DUBLAJUL-AUTODUBLAJUL

Pentru ca jocurile să poată fi puse în practică, se vor avea în vedere următoarele aspecte:

- planificarea în cadrul planului de pregătire (macrociclu, mezociclu, microciclu)
- realizarea echipelor pe criterii valorice
- stabilirea dimensiunilor suprafețelor de joc, diminuate și ele, în cadrul terenului regulamentar
- stabilirea numărului de loviri ale mingii, în funcție de numărul jucătorilor
- ridicarea fileului la diferite înălțimi, în funcție de nivelul de pregătire al sportivilor
- menținerea interesului ridicat pentru jucători, prin diverse motivații (scor, handicap)

- asigurarea continuității jocului prin permisiunea atingerii solului de către minge, efectuarea unui număr sportit de lovituri (4 în loc de 3), etc.

- precizarea clară a temelor în atac și în apărare.

Mai jos, prezint variante aplicative ale jocurilor cu efective diferite:

a. JOC 2/2 PE TEREN DE 3M (Lungime-L) si 9M (Lățime-l) în linia I

b. JOC 2/2 PE TEREN DE 9M-L si 4M-l

c. JOC 3/3 PE TEREN DE 9M-L si 6m -l în linia a II a

d. JOC 4/4 PE TOT TERENUL cu 2 jucători în linia I si 2 jucători în linia a II a

e. JOC 4/4 PE TOT TERENUL cu 3 jucători în linia a II a si 1 jucător în linia I

f. JOC 5/5 PE TOT TERENUL cu 2 jucători în linia I si 3 jucători în linia a II a

În cadrul ședințelor de pregătire, aceste jocuri pot fi realizate și cu efective inegale, acest lucru fiind stabilit de profesorul-antrenor, astfel: 2/3---2/4---2/5---3/4-----3/5---4/5.

Jocurile cu efective diferite asigură un climat iubit de sportivi, fiind o îmbinare plăcută a antrenamentului cu competiția, păstrându-și caracterul de pregătire.

De asemenea, asigură o bună experiență de joc, pe care o îmbogățește și totodată, realizează un mulaj extraordinar pe modelul de joc.

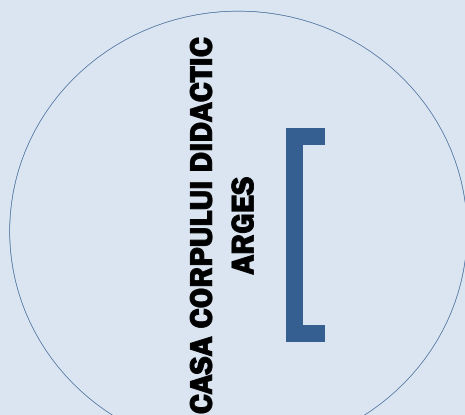
Așa cum spune un vechi proverb polonez „Nu e greu să te joci, e greu să te oprești din joc”, aceste jocuri cu efective diferite au aplicabilitate multiplă și se regăsesc, în pregătire, la toate categoriile de vârstă, începând cu inițierea și continuând cu etapa specializării și a junioratului.

Fig a./b.

Bibliografie

1. Bompa Tudor O . -Teoria și metodologia antrenamentului, Editura EX PONTO, București, 2002
2. Niculescu Mugurel - Volei de la Teorie la Practică, Editura Universității din Pitești, 2002

CANVA

*Inf. Valentina Androne
Bibl. Mirela Șufariu
Casa Corpului Didactic Argeș*

Ce este Canva

Canva este un instrument de design grafic ușor de utilizat pentru a crea modele cu aspect profesional. Poate fi folosit de profesioniști, dar și de persoane care nu au nicio experiență de design. Utilizarea Canva este foarte simplă. Doar alegi un șablon, editezi textul și imaginile și descarci designul final în orice format ai nevoie.

Canva este o platformă web care are încorporată o bibliotecă de șabloane și instrumente pe care utilizatorii le pot folosi pentru crearea de modele cu aspect profesional. Poate fi folosită de oricine, de la elevi și persoane fizice până la companii de toate dimensiunile.

Canva este utilizată mai ales de întreprinderile mici, antreprenorii online și agențiile de marketing care doresc să creeze rapid lucrurile și/sau identitatea de marcă. Dar, Canva este utilizată și de începători sau de persoane fără experiență în design, deoarece aplicația nu necesită nicio experiență în proiectare.

Instrumentul de design grafic **Canva** a devenit o alegere populară pentru întreprinderile mici și profesioniștii independenți, cât și pentru persoanele fără experiență în proiectare. Interfața simplă de tip drag and drop, glisare și plasare, precum și gama largă de șabloane, peste un milion de șabloane gratuite, facilitează crearea de modele cu aspect profesional, cu puțină sau fără nici o experiență anterioară în proiectare.

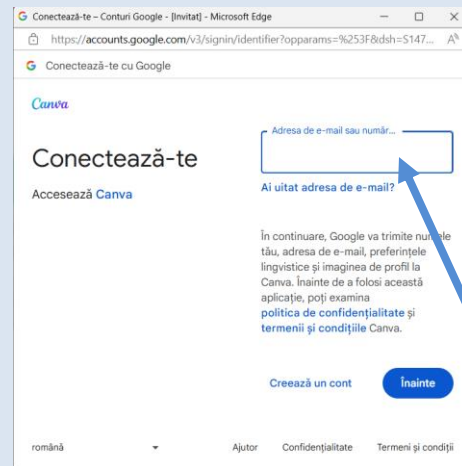
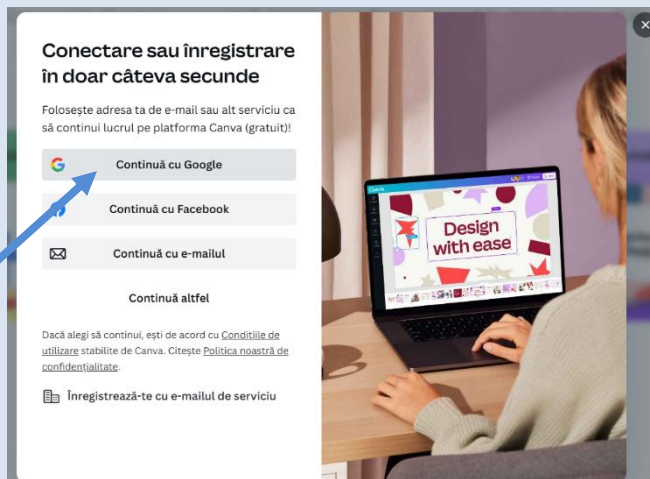
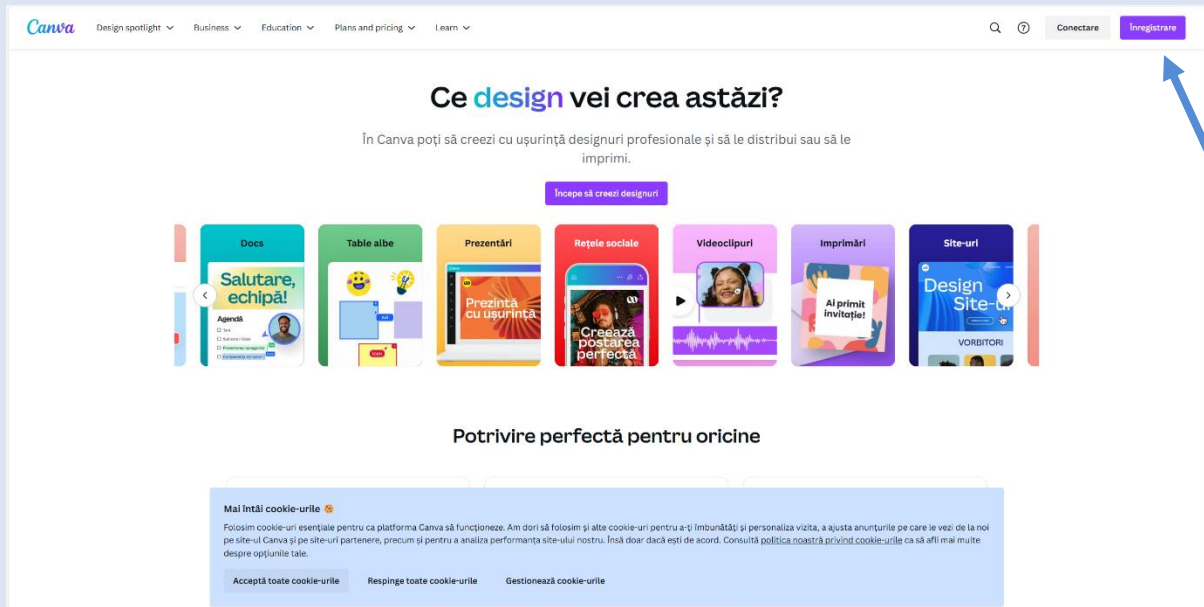
Canva este un instrument de design care poate fi utilizat în educație pentru a crea diferite proiecte, care pe lângă faptul că arată foarte bine, îi ajută pe elevi și studenți noțiunile de bază ale designului digital. Profesorii pot folosi platforma pentru a crea îndrumări, postere și multe altele pentru predarea la clasă și nu numai.

Canva este bine integrat cu Google Classroom, fiind o completare extrem de utilă pentru cei care folosesc această platformă.

Cum funcționează Canva

Pentru a te bucura de toate beneficiile pe care le oferă platforma Canva, trebuie mai întâi de toate să te înregistrezi fie folosind un e-mail, un cont Google sau o autentificare pe Facebook. Odată creat contul

gratuit, poți alege dacă îl utilizezi ca elev, profesor sau orice altceva. Aceasta va adapta experiența la nevoile tale, ușurând căutarea.

Revista Catedra - editie online

Redacția revistei CATEDRA

Coordonator revistă:

Prof. Ana BADEA, director CCD Argeș

Membrii colectivului de redacție:

Georgeta TOMA, profesor metodist CCD Argeș

Mihaela CRIVAC, profesor metodist CCD Argeș

Maria Magdalena ANGHEL, profesor metodist CCD Argeș

Floarea BÂRLOGEANU, profesor metodist CCD Argeș

Valentina Marilena ANDRONE, informatician CCD Argeș

Mirela Mariana ȘUFARIU, bibliotecar CCD Argeș

Cristiana NANIA, administrator financiar CCD Argeș

Cristian CAZAN, administrator de patrimoniu CCD Argeș

Design și machetare:

Inf. Valentina Marilena ANDRONE

Coperta:

Bibl. Mirela Mariana ȘUFARIU

*Responsabilitatea asupra conținutului articolelor și a dreptului de publicare
a fotografiilor revine în exclusivitate autorilor!*